

USP Izvršba - ZIZ

Urejena sodna praksa je del e-paketa Izvršba – elektronski komentar ZIZ z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-ZIZ>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov e-paketa Izvršba. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (Vsebina zakona)

1.a člen (Izvajanje uredb Evropske unije)

Ni relevantne sodne prakse.

2. člen (Začetek postopka)

3. člen (Obseg izvršbe in zavarovanja)

4. člen (Dolžnost posredovanja podatkov)

5. člen (Stvarna pristojnost sodišča)

6. člen (Sestava sodišča)

Določbe 6. člena ZIZ ne določajo, da bi lahko strokovni sodelavec odločil o zavrženju predloga upnika za razveljavitev izvršilnih dejanj po uradni dolžnosti (niti samostojno niti po odredbi sodnika), zato bi o tovrstnem predlogu lahko odločil samo sodnik posameznik.

VSC Sklep I Ip 186/2023, 23. 8. 2023

Določbe 6. člena ZIZ ne določajo, da bi lahko strokovni sodelavec odločil o pritožbi zoper sklep sodišča prve stopnje (niti samostojno niti po odredbi sodnika), zato bi o njej lahko odločil samo sodnik posameznik.

VSC Sklep I Ip 125/2023, 21. 6. 2023

7. člen (Izvršitelji)

8. člen (Odločbe)

9. člen (Pravna sredstva in krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na

podlagi verodostojne listine)

Neutemeljene so pritožbene navedbe pritožnika, da dolžniku sklep o izvršbi ni bil vročen pravilno in zakonito. Iz podatkov spisa izhaja, da je prvostopno sodišče sklep o izvršbi z dne 25. 10. 2019 vročilo dolžniku - pravni osebi, ki ima sedež na ozemlju druge države članice Evropske unije, to je na ozemlju R Avstrije, po določbah Uredbe (ES št. 1393/2007) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. 11. 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ("vročanje pisanj"), povsem pravilno, saj je bil sklepu o izvršbi priložen tudi obrazec po 8. členu navedene Uredbe iz Priloge II, v katerem je bil dolžnik poučen, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, če pisanje ni bilo sestavljeno v jeziku, ki ga razume ali v uradnem jeziku zaprosene države članice.

Določba prvega odstavka 116. člena ZPP predpisuje, da če stranka zamudi narok ali rok za kakšno pravno dejanje in izgubi zaradi tega pravico opraviti to dejanje, ji sodišče na njen predlog dovoli, da ga opravi pozneje (vrnitev v prejšnje stanje), če spozna, da je stranka zamudila narok oziroma rok iz upravičenega razloga. Iz tega sledi, da dolžnik kot razlog za vrnitev v prejšnje stanje ne more uveljavljati trditve, da mu sklep o izvršbi ni bil pravilno vročen, ker sodišče pri vročanju ni ravnalo tako, kot mu to narekujejo določbe ZPP oziroma že navedena Uredba ES št. 1393/2007, to je napak, ki da jih zagrešilo sodišče. Zato se inštitut vrnitve v prejšnje stanje v obravnavni zadevi sploh ne more uporabiti glede na to, da ni šlo za zamujeno pravno dejanje iz razloga na strani dolžnika (116. člen v zvezi s 15. členom ZIZ).

VSM Sklep II Ip 265/2020, 12. 5. 2020

Stališče, da osemdnevni rok za vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi začne teči že z vročitvijo sklepa o izvršbi, in ne šele po poteku enotedenskega roka iz 8. člena Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ("vročanje pisanj") in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, 10. 12. 2007), v katerem lahko naslovnik zavrne sodno pisanje, naslovnika prikrajša za polni učinek obeh rokov. Takšno stališče pomeni kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz 25. člena Ustave, upošteva sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG proti CB, DF in GH, C-7/21, z dne 7. 7. 2022.

Če morebitna ugoditev ustavni pritožbi ne bi mogla izboljšati pritožnikovega pravnega položaja, jo Ustavno sodišče zavrže.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da bi morebitna ugoditev pobudi privedla do izboljšanja njegovega pravnega položaja

Up-648/23, Up-738/20, U-I-344/20, 9. 5. 2024

10. člen (Revizija in obnova postopka)

11. člen (Hitrost in vrstni red postopanja)

ZIZ v postopku odločanja o zavarovanjih ne predvideva dodatnega odgovora tožeče stranke na navedbe tožene stranke, saj mora tožeča stranka že v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti vsa dejstva in dokaze, s katerimi utemeljuje svoj predlog.

Utemeljeno pa pritožnik opozarja, da se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni v zadostni meri opredelilo glede utemeljenosti nekaterih njegovih pravno pomembnih navedb v predlogu za izdajo začasne odredbe (absolutno bistvena kršitev določb postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Te navedbe je bodisi nepravilno označilo kot pomanjkljive ali neobstoječe (npr. glede verjetnosti obstoja terjatve, glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode in glede pogoja reverzibilnosti) bodisi se do njih ni opredelilo v celoti (npr. glede tehtanja posledic v primeru (ne)izdaje začasne odredbe). Poleg tega je zavzelo več materialnopravno zmotnih stališč in ni ustrezno upoštevalo sodne prakse SEU, ki postavlja zelo visoke standarde varstva potrošnikov v primerljivih zadevah.

Ukrepi, ki jih zasleduje Direktiva 93/13, so v našem pravnem redu zagotovljeni v okviru ZVPot in ZIZ. Sodišče je ocenjevalo tožnikove možnosti za ureditev in zavarovanje spornega razmerja v okviru postopkovnih določb ZPP in ZIZ. Izpostavilo je 71. člen ZIZ, ki dolžniku omogoča odlog izvršbe, kadar je vložena tožba na neveljavnost pravnega posla in neposredno izvršljivega notarskega zapisa, na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba. Ob splošni določbi 267. člena ZIZ, ki omogoča izdajo začasne odredbe pred uvedbo sodnega postopka, med postopkom in po koncu postopka, vse dokler niso podani pogoji za izvršbo, je izpostavljanje tega posebnega določila (71. člen ZIZ), predvidenega šele v fazi izvršilnega postopka, za spore iz potrošniških pogodb z nepoštenim pogodbenim pogojem, preozko in neustrezno. Potrošnik ima možnost doseči primerljivo sodno varstvo že med pravdo za ugotovitev neveljavnosti pravnega posla zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, če izkaže zakonske pogoje iz 272. člena ZIZ. To določbo pa je treba razlagati na način, da bo z njim omogočeno doseganje ciljev Direktive 93/13.

Razlaga določbe drugega odstavka 272. člena ZIZ v izpodbijanem sklepu je preozka in v neskladju z evropskim pravom. Opira se na tisti del sodne prakse, ki strogo razlaga odločbo Ustavnega sodišča Up-275/97 in vztraja pri stališču, da je ureditev začasno odredbo za zavarovanje nederne terjatve mogoče izdati le ob kumulativno izpolnjenih pogojih iz prvega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost terjatve) in iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost, da je začasna odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode) ter ob dodatnem pogoju reverzibilnosti. Ob tem je treba poudariti, da je Ustavno sodišče citirano odločitev sprejelo pred uveljavitvijo ZIZ, ko je bila zakonska ureditev pogojev za izdajo začasne odredbe drugačna od današnje (veljal je ZIP), ter v vsebinsko drugačnem sporu, kot je obravnavani.

Pritožnik utemeljeno opozarja na novejšo sodno prakso, ki se vse bolj utrjuje pri stališču, da so materialnopravne predpostavke za izdajo ureditvene začasne odredbe tri: poleg 1) verjetnosti obstoja terjatve (kot temeljne predpostavke) še 2) ena izmed zakonsko alternativno določenih predpostavk iz 2. ali 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (potrebnost začasne odredbe, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, ali verjetnost, da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku) ter 3) reverzibilnost (to je odpravljalnost učinkov izdane začasne odredbe).

Po presoji pritožbenega sodišča je treba jasno zakonsko določbo o alternativnosti pogojev iz 2. in 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ upoštevati tudi v obravnavanem potrošniškem sporu.

Narava spora, v katerem je začasna odredba predlagana, in njegov namen (v konkretnem primeru: varstvo potrošnikov) sta pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe. Ob materialnopravnih izhodiščih evropskega potrošniškega prava je drugi odstavek 272. člena ZIZ treba razlagati evropsko skladno in manj strogo, kot ga razlaga tisti del sodne prakse, na katerega se je oprlo sodišče prve stopnje, oziroma je treba sodno prakso spremeniti, če ni skladna z evropskim pravom.

Tudi glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode (pogoj iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ) tožnik ni podal tako skopih navedb, kot je zaključilo sodišče prve stopnje. Potrebnosti (nujnosti) izdaje začasne odredbe ni izkazoval zgolj z dejstvom, koliko kredita je prejel in koliko že odplačal, temveč tudi s sklicevanjem na slabo dohodkovno stanje svoje družine, grozečo prodajo doma in enkrat že doživet psihični kolaps. Sodišče prve stopnje je tako nepravilno ocenilo, da tožnik zasleduje le varstvo premoženjske škode. Tožnik se je s predlogom za izdajo začasne odredbe zavzemal tudi za upoštevanje svoje pravice do osebnega dostojanstva in pravice do doma ter nedotakljivosti svoje telesne in duševne celovitosti, zasebnosti in osebnostnih pravic (35. člen URS), kar vse predstavlja zatiranje nepremoženjske škode, ki je težko nadomestljiva oziroma celo nenadomestljiva. Poleg tega je sodišče prve stopnje glede potencialnega izvršilnega postopka zmotno ocenilo, da ne predstavlja grozeče nevarnosti, saj bi tožnik v takšnem primeru imel na voljo druge ukrepe po ZIZ (odlog po 71. členu). Kot že rečeno, takšen način zagotavljanja začasnega sodnega varstva za potrošnika, ki je vložil tožbo za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, glede na evropsko sodno prakso in tudi glede na možnosti, ki jih predvideva slovenska zakonodaja, ni zadosten. Potrošnik mora imeti možnost doseči primerljivo začasno sodno varstvo že med pravdo, v nasprotnem primeru utegne biti namen njegovega sodnega varstva (varstvo potrošnika) izjalovljen.

VSL Sklep II Cp 2073/2023, 3. 4. 2024

12. člen (Vrstni red poplačila več upnikov)

13. člen (Izvršitev tujih odločb, tujih poravnav in tujih javnih listin)

14. člen (Izvršba na premoženje tuje države)

15. člen (Uporaba določb zakona o pravnem postopku)

Umik je procesna izjava volje, učinkuje od trenutka, ko prispe na sodišče. Tako izjavo poda upnik osebno ali po svojem pooblaščenca. Ko prispe vloga na sodišče, načeloma tega umika naknadno ni mogoče več preklicati. Izjemo predstavlja 93. člena ZPP, po katerem lahko stranka spremeni ali prekliče izjavo pooblaščenca na naroku, na katerem je bila dana. To določbo je mogoče razumeti le tako, da v tem konkretnem primeru, ko naroka ni bilo, stranka izjavo o umiku, ki jo je podal pooblaščenec, lahko prekliče do tedaj, ko učinkuje, zagotovo take izjave ni mogoče preklicati po tem, ko je sodišče že izdalo sklep o ustavitvi postopka kot posledici izjave o umiku in ga vročilo strankam postopka.

VSK Sklep I Ip 130/2024, 3. 6. 2024

Pravilno je stališče pritožbe (kar je v izpodbijanem sklepu ugotovilo tudi sodišče prve stopnje), da je vročilnica o vročitvi sklepa o izvršbi dolžniku izpolnjena nejasno, ker je vročevalec na vročilnici označil, da je obvestilo o prispelem pismu pustil tako "v dolžnikovem hišnem predalčniku" kot

tudi "na vratih dolžnikovega stanovanja", zaradi česar iz vročilnice ni nedvoumno razvidno, kje je vročevalec pustil obvestilo o prispelem pismu. Vendar v nasprotju s stališčem pritožbe navedeno še ne pomeni, da sama vročitev pisanja ni bila opravljena v skladu z 142. členom ZPP. Četudi vročilnica ni pravilno izpolnjena, je za presojo pravilnosti vročitve ključna ugotovitev, kako je bila vročitev sklepa o izvršbi dolžniku dejansko opravljena, in presoja, ali je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami. Pravilnost vročitve se v takem primeru lahko ugotavlja tudi z izvedbo drugih dokazov in ne le na podlagi vročilnice. V ta namen je sodišče prve stopnje utemeljeno opravilo poizvedbe pri Pošti Slovenije d.o.o., ki je v dopisu z dne 9. 11. 2023 pojasnila okoliščine glede načina in kraja vročanja sklepa o izvršbi dolžniku, prav na navedbe pošte v tem dopisu pa je svojo odločitev oprlo sodišče prve stopnje. Pritožba pa v zvezi s tem utemeljeno opozarja, da sodišče prve stopnje pred sprejetjem odločitve odgovora pošte ni vročilo dolžniku in mu ni dalo možnosti, da se o tem odgovoru izjavi. Ker je odgovor pošte predstavljal procesno gradivo, ki je bistveno vplivalo na končni izid postopka, je sodišče prve stopnje z opustitvijo njegove vročitve pred sprejetjem izpodbijane odločitve dolžniku kršilo njegovo pravico do izjave v postopku in s tem storilo absolutno bistveno kršitev postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP in 15. členom ZIZ.

VSM Sklep II Ip 804/2023, 10. 5. 2024

Pritožnica ne izpodbija ugotovitve sodišča prve stopnje, da je bila sodna odločba dne 6. 5. 2008 vročena njeni pooblaščenki, kar glede na pojasnjeno pomeni, da je bila tega dne vročena tudi pritožnici osebno, zato so neutemeljene njene navedbe o nepravilnostih pri vročanju. Ker je pritožnica šele 11. 6. 2023 vložila predlog za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti, je bil predlog vložen prepozno. Sodišče prve stopnje je zato predlog pravilno zavrglo (15. člen ZIZ v povezavi s prvim odstavkom 274. člena ZPP), saj ga je pritožnica vložila po poteku 30-dnevnega roka iz tretjega odstavka 42. člena ZIZ.

VDSS Sklep Pdp 519/2023, 14. 2. 2024

Tudi ob upoštevanju dejstva, da prodaja solastniškega deleža in prodaja stanovanja v izvršbi dosega nižjo ceno kot običajno, konkretna začasna odredba nudi zadostno in učinkovito zavarovanje tudi v primeru več let trajajočega postopka, pa tudi v primeru morebitne povečane inflacije.

Stroški nastali ob odločanju v zvezi z začasno odredbo predstavljajo del stroškov, ki so odvisni od končnega uspeha strank v postopku.

VSL Sklep IV Cp 1554/2023, 5. 10. 2023

Predlagatelj očita Višjemu sodišču v Ljubljani, da mu v preteklih letih ni zagotovilo poštenega sojenja. Gre za splošne, nepodkrepljene trditve, na podlagi katerih ni mogoče zaključiti, da vsi sodniki danega sodišča ne bi mogli prosto odločati po svoji vesti.

VSRS Sklep I R 11/2024, 17. 4. 2024

Skladno z ustaljenim stališčem Vrhovnega sodišča se tudi v izvršilnem postopku pristojnost presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, je zato odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo in ne podatek, ki ga je sodišče morebiti pridobilo iz Centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 23/2024, 7. 3. 2024

16. člen (Pomen posameznih izrazov)

16.a člen (Identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

17. člen (Izvršilni naslov)

1. Splošno in načelo formalne legalitete

V smislu 3. točke drugega odstavka 17. člena ZIZ je izvršilni naslov tudi dokončni obračun izvršitelja (t.j. obračun, ki ni sporen in je potekel rok za upnikovo zahtevo, da o obračunu odloči sodišče), kar je izrecno določeno v drugem odstavku 38.c člena ZIZ. Vendar v skladu citirano določbo dokončni obračun predstavlja izvršilni naslov le glede izterjave v dokončnem obračunu obračunane terjatve izvršitelja do upnika iz naslova plačila za delo in stroškov izvršitelja. Ne predstavlja pa izvršilnega naslova upnika zoper izvršitelja za izterjavo zneska kupnine, ki jo je izvršitelj pridobil s prodajo dolžnikovih premičnin, in do prejema katere je upnik upravičen na podlagi določb 97. člena ZIZ.

Izvršilnega naslova tudi ne predstavlja dokončni obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine, izdan na podlagi določb 97. člena ZIZ. Čeprav je v petem odstavku 97. člena ZIZ določeno, da je na podlagi takšnega dokončnega obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna opraviti poplačilo upnika, v določbah ZIZ (prav tako pa tudi ne v določbah kakšnih drugih predpisov) ni podlage, da bi bilo takšno obvestilo mogoče šteti kot izvršilni naslov upnika zoper izvršitelja za plačilo terjatve v višini kupnine, do prejema katere je upravičen upnik. Tudi obvestilo o obračunu terjatve z dne 16. 10. 2023, ki ga je upnik skupaj s pisnim poročilom in obračunom plačila za delo in stroškov z dne 16. 10. 2023 predložil predlogu za izvršbo, tako nima lastnosti izvršilnega naslova in ne more biti podlaga za izvršbo za izterjavo upnikove terjatve iz naslova poplačila iz prejete kupnine.

VSM Sklep I Ip 34/2024, 17. 4. 2024

Upnik v predlogu za izdajo začasne odredbe zatrjuje ničnost izvršnice, saj meni, da kot izvršnice ni mogoče šteti listinske izjave dolžnika, ki se nanaša na finančne storitve. Ta trditev v predlogu je ostala nekonkretizirana, zato upnik svojemu trditvenemu bremenu ni zadostil.

VSL Sklep I Cpg 378/2023, 16. 8. 2023

2. Sodna odločba in sodna poravnava

Sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina je izvršilni naslov v smislu 17. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ). Predpostavke za spremembo višine z izvršilnim naslovom določene preživnine določa prvi odstavek 197. člena Družinskega zakonika (v nadaljevanju DZ). Tako sodišče na zahtevo ali predlog upravičenca ali zavezanca zviša, zniža ali odpravi z izvršilnim naslovom določeno preživnino, če se spremenijo potrebe upravičenca ali zmožnosti zavezanca, na podlagi katerih je bila preživnina določena. Sodišče mora, tako kot pri določitvi preživnine, tudi pri njeni spremembi, še zlasti kadar prvotno potrebe preživninskega upravičenca niso bile natančno ugotovljene, upoštevati stroške otrokovih življenjskih potreb, zlasti stroške prebivanja, hrane oblačil, obutve, varstva, izobraževanja, vzgoje, oddiha, razvedrila in drugih posebnih potreb (drugi odstavek 190. člena DZ).

V obravnavani zadevi pa med strankama ni bilo spora, da se družinski dodatek v Republiki Avstriji izplačuje vsem družinam z otroki, njegova višina pa je odvisna od starosti otrok in je torej namenjen zadovoljevanju otrokovih potreb in ne zadovoljevanju celotne družine. Odločitev sodišča

prve stopnje, ki je družinski dodatek za enega otroka v višini 200,00 EUR odštelo od potreb predlagateljice, je ob tem, ko zakonita zastopnica predlagateljice v postopku tudi ni želela razkriti podatkov o finančni zmožnosti njenega partnerja, s katerim živi v partnerski skupnosti, in s katerimi ima prav tako še enega mld. otroka, da bi se lahko z gotovostjo ugotovilo, s kakšnimi finančnimi sredstvi razpolaga njena družinska skupnost, je zato pravilna.

DZ v 196. členu določa, da se preživnina določi v mesečnem znesku in za naprej, zahteva pa se lahko od dneva vložitve tožbe ali predloga za določitev preživnine. Kolikor pa preživninski zavezanec meni, da ni upravičen plačevati preživnine od dneva vložitve predloga, mora v postopku takšna dejstva dokazati, saj gre za predlagalni nepravdni postopek (prvi odstavek 2. člena ZNP-1) v skladu s pravili o trditvenem in dokaznem bremenu (212. člen ZPP v zvezi z 42. členom ZNP-1).

VSM Sklep III Cp 66/2024, 30. 1. 2024

3. Izvršljiv notarski zapis

Pravilno je stališče sodišča prve stopnje, da bi upnica od kreditne pogodbe po zapustnikovi smrti lahko veljavno odstopila le, če bi k plačilu neporavnanih obveznosti v dodatnem (najmanj) 15 dnevnom roku pozvala nova dolžnika - zapustnikova dediča in tema tudi vročila izjavo o odstopu od kreditne pogodbe. Prav tako je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da upnica s predloženim opominom z dne 8. 5. 2020, ki je sicer vseboval tudi poziv za plačilo zapadlih obveznosti, naslovljenim na A. A., in s povratnico, iz katere izhaja, da je bil navedeni opomin poslan naslovniku "A. A., X", ni izkazala, da je k plačilu zapadlih obveznosti pisno, priporočeno po pošti pozvala dediča pokojnega kreditojemalca (tj. dolžnika). Opomin in poziv za plačilo ni bil niti naslovljen na dediča, niti ni bil poslan na njun naslov, zgolj podpis na povratnici z navedbo priimka "A." pa ne dokazuje niti tega, da je poziv sploh sprejel kateri od dolžnikov. Ker je pravilna vročitev poziva, s katerim upnik konkretne dolžnike dolgovane obveznosti iz kreditne pogodbe pozove k plačilu te obveznosti v dodatnem roku, pogoj za uresničitev pravice do razdora pogodbe in za posledično predčasno zapadlost terjatve iz kreditne pogodbe, že navedeno utemeljuje zavrnitev upničinega predloga za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 787/2023, 19. 4. 2024

V notarskem zapisu ni zapisano, da je upnik upravičen v primeru zamude plačila zneska 1.196,72 EUR do zakonskih zamudnih obresti, zato upnikov predlog za dovolitev izvršbe zaradi izterjave navedenih zneskov ni utemeljen.

VSC Sklep I Ip 138/2023, 20. 7. 2023

4. Druga izvršljiva odločba ali listina, za katero zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, določa, da je izvršilni naslov

18. člen (Odločba in poravnava)

19. člen (Izvršljivost odločbe)

Po presoji pritožbenega sodišča sodijo v kategorijo stroškov poravnalnega odbora iz prvega odstavka 614. člena ZGD-1 stroški, ki so nastali s postavitvijo pooblaščenec ocenjevalke vrednosti podjetij. V obravnavani zadevi se je le z izvedbo tega dokaza lahko delničarjem zagotovilo učinkovito sodno varstvo pravice do preizkusa primerne denarne odpravnine. Ker je sodna odločba izvršljiva, če je postala pravnomočna in če je pretekel rok za prostovoljno izpolnitev dolžnikove obveznosti, mora

biti zoper takšen sklep o založitvi (dodatnega) predujma za plačilo stroškov dovoljena pritožba.

Sprememba pravnega pouka sklepa, ki je sprva določal, da zoper sklep ni pritožbe, po spremembi pa določa, da je pritožba dovoljena, ne predstavlja odprave očitne pisne pomote, temveč gre za napako pri oblikovanju volje sodišča prve stopnje, ki ne dopušča odprave napake z izdajo popravnega sklepa.

VSL Sklep I Cpg 256/2023, 1. 2. 2024

20. člen (Izvršljivost poravnave)

20.a člen (Izvršljivost notarskega zapisa)

Pravilno je stališče sodišča prve stopnje, da bi upnica od kreditne pogodbe po zapustnikovi smrti lahko veljavno odstopila le, če bi k plačilu neporavnanih obveznosti v dodatnem (najmanj) 15 dnevnom roku pozvala nova dolžnika - zapustnikova dediča in tema tudi vročila izjavo o odstopu od kreditne pogodbe. Prav tako je pravilno stališče sodišča prve stopnje, da upnica s predloženim opominom z dne 8. 5. 2020, ki je sicer vseboval tudi poziv za plačilo zapadlih obveznosti, naslovljenim na A. A., in s povratnico, iz katere izhaja, da je bil navedeni opomin poslan naslovniku "A. A., X", ni izkazala, da je k plačilu zapadlih obveznosti pisno, priporočeno po pošti pozvala dediča pokojnega kreditjemalca (tj. dolžnika). Opomin in poziv za plačilo ni bil niti naslovljen na dediča, niti ni bil poslan na njun naslov, zgolj podpis na povratnici z navedbo priimka "A." pa ne dokazuje niti tega, da je poziv sploh sprejel kateri od dolžnikov. Ker je pravilna vročitev poziva, s katerim upnik konkretne dolžnike dolgovane obveznosti iz kreditne pogodbe pozove k plačilu te obveznosti v dodatnem roku, pogoj za uresničitev pravice do razdora pogodbe in za posledično predčasno zapadlost terjatve iz kreditne pogodbe, že navedeno utemeljuje zavrnitev upničinega predloga za izvršbo.

VSM Sklep I Ip 787/2023, 19. 4. 2024

21. člen (Primernost izvršilnega naslova za izvršbo)

- 1. Splošno**
- 2. Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti**

22. člen (Plačilo zamudnih obresti)

23. člen (Verodostojna listina)

24. člen (Prehod terjatve ali obveznosti)

Pritrditi je sicer navedbi sodišča prve stopnje, da je lahko predmet izvršbe za poplačilo denarne terjatve vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, kolikor ni z zakonom izvzeta iz izvršbe, oziroma, če ni izvršba na njej z zakonom omejena. V konkretnem primeru pa tega pravila ni mogoče več uporabiti, saj ob dovolitvi izvršbe sodišče pazi, da dovoli izvršbo le na vsako dolžnikovo stvar ali premoženjsko oziroma materialno pravico. V konkretnem primeru je potrebno uporabiti 24. člen ZIZ, ki govori o pravnem nasledstvu. Pravno nasledstvo je v procesnem

smislu lahko podano tudi glede predmeta izvršbe. To pomeni, da novi lastnik predmeta izvršbe obremenjenega z zastavno pravico, pridobi položaj zastavnega dolžnika in z njim v izvršilnem postopku procesni položaj dolžnika.

VSL Sklep I Ip 1421/2023, 5. 2. 2024

S pripojitvijo, skladno s šestim odstavkom 580. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD-1), je na prevzemno družbo prešlo vso premoženje ter pravice in obveznosti prevzete družbe, zato prevzemna družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja, katerih subjekt je bila prevzeta družba.

VSC Sklep I Ip 107/2023, 21. 6. 2023

Tretji odstavek 24. člena ZIZ namreč kot dokaz o prehodu terjatve ne zahteva predložitve listine o samem prehodu, prenosu ali odstopu terjatve, ampak predložitev listine, ki dokazuje, da je terjatev prenesena oziroma je prešla na novega upnika.

VSC Sklep I Ip 82/2023, 15. 6. 2023

25. člen (Izvršba proti družbeniku)

26. člen (Pogojna in vzajemna obveznost)

27. člen (Alternativna obveznost po dolžnikovi izbiri)

28. člen (Fakultativna pravica dolžnika)

29. člen (Vloge)

29.a člen (Narok)

29.b člen (Plačilo sodne takse)

30. člen (Sredstva izvršbe)

31. člen (Seznam dolžnikovega premoženja)

32. člen (Predmet izvršbe)

Spletna domena sama po sebi ne more biti predmet izvršbe, ampak je predmet izvršbe lahko celota obligacijskih pravic, ki za nosilca domene izhajajo iz pogodbenega razmerja v zvezi z registracijo konkretne domene.

VSM Sklep I Ip 589/2023, 26. 3. 2024

Pritrditi je sicer navedbi sodišča prve stopnje, da je lahko predmet izvršbe za poplačilo denarne terjatve vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, kolikor ni z

zakonom izvzeta iz izvršbe, oziroma, če ni izvršba na njej z zakonom omejena. V konkretnem primeru pa tega pravila ni mogoče več uporabiti, saj ob dovolitvi izvršbe sodišče pazi, da dovoli izvršbo le na vsako dolžnikovo stvar ali premoženjsko oziroma materialno pravico. V konkretnem primeru je potrebno uporabiti 24. člen ZIZ, ki govori o pravnem nasledstvu. Pravno nasledstvo je v procesnem smislu lahko podano tudi glede predmeta izvršbe. To pomeni, da novi lastnik predmeta izvršbe obremenjenega z zastavno pravico, pridobi položaj zastavnega dolžnika in z njim v izvršilnem postopku procesni položaj dolžnika.

VSL Sklep I Ip 1421/2023, 5. 2. 2024

33. člen (Denarna kazen)

34. člen (Več sredstev in predmetov izvršbe)

Sodna praksa je povsem enotna, da v primeru, ko se predlagana začasna odredba nanaša na prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin, praviloma ni mogoče govoriti o neznatni škodi, saj gre za poseg v ustavno varovano zasebno lastnino. Kljub navedenemu bi lahko šlo za neznatno škodo, vendar le, če bi tožeča stranka to utemeljila s posebnimi okoliščinami primera, česar pa ni storila. Tudi okoliščina, na katero se sklicuje, in sicer, da je bila pri nepremičnini vknjižena hipoteka, zaradi česar dodatna obremenitev ne bi v ničemer prispevala k že sedaj oviranemu izvrševanju lastninskih upravičenj, ne predstavlja situacije, v kateri bi lahko zgolj zaradi tega dejstva govorili o neznatni škodi. Obstoj hipoteke kot tak ne zožuje lastninskih upravičenj tožene stranke na nepremičnini. Lahko sicer oteži prodajo nepremičnine, je pa ne preprečuje.

VSL Sklep II Cp 277/2024, 7. 3. 2024

35. člen (Pristojnost)

- 1. Splošno**
- 2. Več dolžnikov**
- 3. Več predmetov in sredstev izvršbe**
- 4. Med sredstvi tudi nepremičnine**
- 5. Novo sredstvo ali predmet izvršbe**
- 6. Novo sredstvo ali predmet izvršbe na nepremičnino**
- 7. Izvršba na poslovni delež**
- 8. Izvršba na ladjo ali letalo**

36. člen (Vrnitev v prejšnje stanje)

- 1. Splošno**
- 2. Stranka postopka je pravna oseba**

37. člen (Smrt stranke)

38. člen (Izvršilni stroški)

- 1. Upnik najprej plača stroške (prvi odstavek)**
- 2. Predujem (drugi odstavek)**
- 3. Varščina (tretji odstavek)**
- 4. Upnik je dolžan povrniti stroške (šesti odstavek)**
- 5. Dolžnik je dolžan povrniti stroške (peti odstavek)**

Za odnos med novim upnikom (prevzemnikom, cesionarjem) in dolžnikom je bistveno načelno izhodišče nevtralnost dolžnikovega pravnega položaja. Ker dolžnik pri cesiji ne sodeluje, se njegov pravni položaj ne sme poslabšati. Dolžnik proti cesionarju ohranja vse pravice, ki jih ima proti staremu upniku (odstopniku, cedentu). Dolžnikova pravica uveljavljanja ugovorov pa je neodvisna od dobrovernosti cesionarja. Zato v konkretnem primeru ni pravno pomembno, ali je za nov naslov dolžnice vedel novi upnik, temveč, ali je zanj vedel prvotni upnik. Slednji bi namreč moral novega upnika, če je za nov naslov vedel, o tem tudi obvestiti, če tega ni storil, pa navedeno ne more iti na breme dolžnice.

VSL Sklep I Ip 1028/2023, 5. 10. 2023

Izjemoma je lahko utemeljen strošek prevzema gotovine, če ne gre za uresničevanje morebitnega dogovora o obročnem plačilu z izvršiteljem z učinkom odlaganja izvršbe zunaj

zakonskih možnosti, in dolžnik izrecno vztraja pri delnem plačilu neposredno izvršitelju.

VSL Sklep I Ip 1044/2023, 27. 9. 2023

Upnik je sodišče z vlogo z dne 28. 2. 2023 obvestil o dne 20. 2. 2023 nakazanih 6.500,00 EUR iz naslova izvršbe zoper dolžnikovega delodajalca in o dne 21. 2. 2023 opravljenem delnem plačilu v višini 67.000,00 EUR, ki je bilo s strani dolžnika izvedeno prostovoljno in ne v okviru prisilne realizacije sklepa o izvršbi, zato je bilo obvestilo upnika potrebno in za nadaljevanje postopka tudi objektivno koristno v smislu oprave izvršbe v okvirih iz 3. člena ZIZ. Z delnim umikom predloga za izvršbo je upnik tudi preprečil stroškovno dražje in časovno daljše odločanje o morebitnem ugovoru po izteku roka.

VSM Sklep I Ip 220/2023-2, 26. 4. 2023

6. Tretji je dolžan povrniti stroške (sedmi odstavek)

7. Priglasitev stroškov

8. Vpliv stečaja na izvršilne stroške

9. Stroški začasnega zastopnika

10. Stroški postopka zavarovanja

11. Izvršilni stroški v izvršbi po uradni dolžnosti

12. Stroški pooblaščenca po uradni dolžnosti, brezplačne pravne pomoči in oprostitev stroškov postopka

13. Postopek s taksami

14. Izvršitelj je dolžan povrniti stroške strankam

38.a člen (Varščina za plačilo dela in stroškov izvršitelja)

38.b člen (Hramba in izplačilo varščine)

38.c člen (Obračun plačila za delo in stroškov izvršitelja)

V smislu 3. točke drugega odstavka 17. člena ZIZ je izvršilni naslov tudi dokončni obračun izvršitelja (t.j. obračun, ki ni sporen in je potekel rok za upnikovo zahtevo, da o obračunu odloči sodišče), kar je izrecno določeno v drugem odstavku 38.c člena ZIZ. Vendar v skladu citirano določbo dokončni obračun predstavlja izvršilni naslov le glede izterjave v dokončnem obračunu obračunane terjatve izvršitelja do upnika iz naslova plačila za delo in stroškov izvršitelja. Ne predstavlja pa izvršilnega naslova upnika zoper izvršitelja za izterjavo zneska kupnine, ki jo je izvršitelj pridobil s prodajo dolžnikovih premičnin, in do prejema katere je upnik upravičen na podlagi določb 97. člena ZIZ.

Izvršilnega naslova tudi ne predstavlja dokončni obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine, izdan na podlagi določb 97. člena ZIZ. Čeprav je v petem odstavku 97. člena ZIZ določeno, da je na podlagi takšnega dokončnega obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna opraviti poplačilo upnika, v določbah ZIZ (prav tako

pa tudi ne v določbah kakšnih drugih predpisov) ni podlage, da bi bilo takšno obvestilo mogoče šteti kot izvršilni naslov upnika zoper izvršitelja za plačilo terjatve v višini kupnine, do prejema katere je upravičen upnik. Tudi obvestilo o obračunu terjatve z dne 16. 10. 2023, ki ga je upnik skupaj s pisnim poročilom in obračunom plačila za delo in stroškov z dne 16. 10. 2023 predložil predlogu za izvršbo, tako nima lastnosti izvršilnega naslova in ne more biti podlaga za izvršbo za izterjavo upnikove terjatve iz naslova poplačila iz prejete kupnine.

VSM Sklep I Ip 34/2024, 17. 4. 2024

39. člen (Varščina)

40. člen (Vsebina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova)

- 1. Splošno**
- 2. Predlog zoper dolžnikovega delodajalca**
- 3. Predlog z novim sredstvom, predmetom ali stranko**
- 4. Predlog za zavarovanje**

40.c člen (Pristojnost za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Pravilno je stališče pritožbe (kar je v izpodbijanem sklepu ugotovilo tudi sodišče prve stopnje), da je vročilnica o vročitvi sklepa o izvršbi dolžniku izpolnjena nejasno, ker je vročevalec na vročilnici označil, da je obvestilo o prispelem pismu pustil tako "v dolžnikovem hišnem predalčniku" kot tudi "na vratih dolžnikovega stanovanja", zaradi česar iz vročilnice ni nedvoumno razvidno, kje je vročevalec pustil obvestilo o prispelem pismu. Vendar v nasprotju s stališčem pritožbe navedeno še ne pomeni, da sama vročitev pisanja ni bila opravljena v skladu z 142. členom ZPP. Četudi vročilnica ni pravilno izpolnjena, je za presojo pravilnosti vročitve ključna ugotovitev, kako je bila vročitev sklepa o izvršbi dolžniku dejansko opravljena, in presoja, ali je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami. Pravilnost vročitve se v takem primeru lahko ugotavlja tudi z izvedbo drugih dokazov in ne le na podlagi vročilnice. V ta namen je sodišče prve stopnje utemeljeno opravilo poizvedbe pri Pošti Slovenije d.o.o., ki je v dopisu z dne 9. 11. 2023 pojasnila okoliščine glede načina in kraja vročanja sklepa o izvršbi dolžniku, prav na navedbe pošte v tem dopisu pa je svojo odločitev oprlo sodišče prve stopnje. Pritožba pa v zvezi s tem utemeljeno opozarja, da sodišče prve stopnje pred sprejetjem odločitve odgovora pošte ni vročilo dolžniku in mu ni dalo možnosti, da se o tem odgovoru izjavi. Ker je odgovor pošte predstavljal procesno gradivo, ki je bistveno vplivalo na končni izid postopka, je sodišče prve stopnje z opustitvijo njegove vročitve pred sprejetjem izpodbijane odločitve dolžniku kršilo njegovo pravico do izjave v postopku in s tem storilo absolutno bistveno kršitev postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP in 15. členom ZIZ.

VSM Sklep II Ip 804/2023, 10. 5. 2024

41. člen (Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Tožeča stranka ni izkazala, da je plačala sodno takso za predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine in pri plačilu navedla napačen sklic. Zaradi neplačila sodne takse se predlog za

izvršbo na podlagi verodostojne listine ni štel za vložena in kot tak ni pretrgal teka zastaralnega roka.

VSL Sodba I Cpg 223/2023, 13. 3. 2024

41.a člen (Predlog za izvršbo na podlagi priložene menice)

42. člen (Potrdilo o izvršljivosti)

Pravilno je stališče pritožbe (kar je v izpodbijanem sklepu ugotovilo tudi sodišče prve stopnje), da je vročilnica o vročitvi sklepa o izvršbi dolžniku izpolnjena nejasno, ker je vročevalec na vročilnici označil, da je obvestilo o prispelem pismu pustil tako "v dolžnikovem hišnem predalčniku" kot tudi "na vratih dolžnikovega stanovanja", zaradi česar iz vročilnice ni nedvoumno razvidno, kje je vročevalec pustil obvestilo o prispelem pismu. Vendar v nasprotju s stališčem pritožbe navedeno še ne pomeni, da sama vročitev pisanja ni bila opravljena v skladu z 142. členom ZPP. Četudi vročilnica ni pravilno izpolnjena, je za presojo pravilnosti vročitve ključna ugotovitev, kako je bila vročitev sklepa o izvršbi dolžniku dejansko opravljena, in presoja, ali je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami. Pravilnost vročitve se v takem primeru lahko ugotavlja tudi z izvedbo drugih dokazov in ne le na podlagi vročilnice. V ta namen je sodišče prve stopnje utemeljeno opravilo poizvedbe pri Pošti Slovenije d.o.o., ki je v dopisu z dne 9. 11. 2023 pojasnila okoliščine glede načina in kraja vročanja sklepa o izvršbi dolžniku, prav na navedbe pošte v tem dopisu pa je svojo odločitev oprlo sodišče prve stopnje. Pritožba pa v zvezi s tem utemeljeno opozarja, da sodišče prve stopnje pred sprejetjem odločitve odgovora pošte ni vročilo dolžniku in mu ni dalo možnosti, da se o tem odgovoru izjavi. Ker je odgovor pošte predstavljal procesno gradivo, ki je bistveno vplivalo na končni izid postopka, je sodišče prve stopnje z opustitvijo njegove vročitve pred sprejetjem izpodbijane odločitve dolžniku kršilo njegovo pravico do izjave v postopku in s tem storilo absolutno bistveno kršitev postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP in 15. členom ZIZ.

VSM Sklep II Ip 804/2023, 10. 5. 2024

Pritožnica ne izpodbija ugotovitve sodišča prve stopnje, da je bila sodna odločba dne 6. 5. 2008 vročena njeni pooblaščenki, kar glede na pojasnjeno pomeni, da je bila tega dne vročena tudi pritožnici osebno, zato so neutemeljene njene navedbe o nepravilnostih pri vročanju. Ker je pritožnica šele 11. 6. 2023 vložila predlog za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti, je bil predlog vložen prepozno. Sodišče prve stopnje je zato predlog pravilno zavrglo (15. člen ZIZ v povezavi s prvim odstavkom 274. člena ZPP), saj ga je pritožnica vložila po poteku 30-dnevnega roka iz tretjega odstavka 42. člena ZIZ.

VDSS Sklep Pdp 519/2023, 14. 2. 2024

Sodba, ki se ne more več izpodbijati s pritožbo, postane pravnomočna. Na nastop pravnomočnosti ne vpliva izdaja sklepa o fikciji umika pritožbe.

Prepozno vlogo za izdajo dopolnilnega sklepa o stroških je treba zavreči.

VSL Sklep I Cpg 624/2023, 31. 1. 2024

Za odnos med novim upnikom (prevzemnikom, cesionarjem) in dolžnikom je bistveno načelno izhodišče nevtralnost dolžnikovega pravnega položaja. Ker dolžnik pri cesiji ne sodeluje, se njegov pravni položaj ne sme poslabšati. Dolžnik proti cesionarju ohranja vse pravice, ki jih ima proti staremu upniku (odstopniku, cedentu). Dolžnikova pravica uveljavljanja ugovorov pa je neodvisna od dobrovernosti cesionarja. Zato v konkretnem primeru ni pravno pomembno, ali je za nov naslov dolžnice vedel novi upnik, temveč, ali je zanj vedel prvotni upnik. Slednji bi namreč moral novega

upnika, če je za nov naslov vedel, o tem tudi obvestiti, če tega ni storil, pa navedeno ne more iti na breme dolžnice.

VSL Sklep I Ip 1028/2023, 5. 10. 2023

Sodba, ki je v tej zadevi podlaga za vpis, je opremljena s klavzulo pravnomočnosti. Pri odločanju o dovolitvi vpisa se zemljiškoknjižno sodišče ne more spuščati v to, ali je ta klavzula pravilna ali ne.

VSK Sklep CDn 95/2023, 26. 7. 2023

42.a člen (Potrdilo o izvršljivosti na podlagi Uredbe 2201/2003/ES, Uredbe 805/2004/ES, Uredbe 1896/2006/ES, Uredbe 861/2007/ES, Uredbe 4/2009/ES, Uredbe 1215/2012/EU, Uredbe 606/2013/EU, Uredbe 2016/1103/EU in Uredbe 2016/1104/EU ter na podlagi Uredbe 207/2009/ES, Uredbe 6/2002/ES, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in Pogodbe o delovanju Evropske unije)

42.b člen (Priznanje in izvršitev tuje odločbe, tuje poravnave ali tuje javne listine)

Trditveno in dokazno breme za ugotavljanje dejstev, ki so ovira za izvršitev tuje sodne odločbe, je na predlagatelju, zato bi ta moral izkazati, da zatrjevane kršitve načela kontradiktornosti ni imel možnosti uveljavljati s pravnim sredstvom v državi izvora.

VSRS Sklep Cp 41/2023, 20. 12. 2023

a42.b člen (Priznanje in izvršitev po Uredbi 1215/2012/EU in Uredbi 606/2013/EU)

42.c člen (1. točka drugega odstavka 339. člena ZPP določa, da je bistvena kršitev določb postopka vselej podana, če je bilo sodišče nepravilno sestavljeno. Nepravilna sestava sodišča je podana tudi v primeru, ko izpodbijano odločbo izda sodnik posameznik, čeprav bi o zadevi moral odločiti senat. Peti odstavek a42.b člena ZIZ, ki je bil uveden z novelo ZIZ-L in ki ureja postopek priznanja in izvršitve po Uredbi št. 1215/2012, določa, da o predlogu za zavrnitev priznanja oziroma izvršitve sodišče odloča v senatu treh sodnikov. Izpodbijani sklep je izdala sodnica posameznica, kar pomeni, da je prišlo do kršitve omenjene določbe ZIZ. To pa pomeni, da je bilo v obravnavani zadevi sodišče nepravilno sestavljeno.

VSRS Sklep Cpg 4/2024, 9. 4. 2024

Popravek in razveljavitev potrdila o izvršljivosti)

43. člen (Umik in omejitev predloga)

1. Splošno

Umik je procesna izjava volje, učinkuje od trenutka, ko prispe na sodišče. Tako izjavo poda upnik osebno ali po svojem pooblaščenca. Ko prispe vloga na sodišče, načeloma tega umika naknadno ni mogoče več preklicati. Izjemo predstavlja 93. člena ZPP, po katerem lahko stranka spremeni ali prekliče izjavo pooblaščenca na naroku, na katerem je bila dana. To določbo je mogoče

Izvršba

razumeti le tako, da v tem konkretnem primeru, ko naroka ni bilo, stranka izjavo o umiku, ki jo je podal pooblaščenec, lahko prekliče do tedaj, ko učinkuje, zagotovo take izjave ni mogoče preklicati po tem, ko je sodišče že izdalo sklep o ustavitvi postopka kot posledici izjave o umiku in ga vročilo strankam postopka.

VSK Sklep I Ip 130/2024, 3. 6. 2024

Dejstvo, da izvršilna sodnica o zahtevi dolžnika, da se izvršba utesni, ni odločila takoj, ko je sodišče to zahtevo prejelo, čeprav se je spis takrat nahajal zaradi obravnave tožnikovega ugovora na višjem sodišču in je zato prišlo do preplačila zaradi plačila banke (dne 18. 1. 2017 v znesku 6.943,08 EUR), tudi po presoji sodišča druge stopnje ne predstavlja kvalificirane stopnje napačnosti. Zahteva, da sodnik v vsaki zadevi, ki mu je dodeljena, sprejme odločitev isti dan, ko prispe v spis vloga katere od strank postopka, ni realno izvedljiva niti tega ne terja profesionalna skrbnost sodnika. Taka obveznost ni določena niti v ZIZ niti v drugih procesnih zakonih.

VSM Sodba I Cp 530/2023, 4. 12. 2023

2. Umik s privolitvijo dolžnika

44. člen (Sklep o izvršbi)

44.a člen (Določitev izvršitelja)

44.b člen (Določitev pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

45. člen (Vročitev sklepa o izvršbi)

46. člen (Izvršba na podlagi nepravnomočnega sklepa)

V okoliščinah konkretnega primera, tj. ob več let trajajoči blokadi transakcijskih računov dolžnika in ob nespornem dejstvu, da zapadli judikatni terjatvi upnika več kot 10 let nista poravnani, tudi po presoji pritožbenega sodišča zgolj sklicevanje dolžnika na pravila poslovno-finančne stroke (ki so sicer tudi inkorporirana v ZFPPIPP), finančno analizo in dobre finančne kazalnike, ne zadošča za izpodbitje domneve trajnejše nelikvidnosti.

VSL Sklep Cst 285/2023, 20. 12. 2023

47. člen (Meje izvršbe)

48. člen (Čas izvršbe)

Ni relevantne sodne prakse.

49. člen (Ravnanje izvršitelja)

50. člen (Izvršba v prostoru pravne osebe)

51. člen (Pomoč policije)

52. člen (Nepravilnosti pri opravljanju izvršbe)

V smislu 3. točke drugega odstavka 17. člena ZIZ je izvršilni naslov tudi dokončni obračun izvršitelja (t.j. obračun, ki ni sporen in je potekel rok za upnikovo zahtevo, da o obračunu odloči sodišče), kar je izrecno določeno v drugem odstavku 38.c člena ZIZ. Vendar v skladu citirano določbo dokončni obračun predstavlja izvršilni naslov le glede izterjave v dokončnem obračunu obračunane terjatve izvršitelja do upnika iz naslova plačila za delo in stroškov izvršitelja. Ne predstavlja pa izvršilnega naslova upnika zoper izvršitelja za izterjavo zneska kupnine, ki jo je izvršitelj pridobil s prodajo dolžnikovih premičnin, in do prejema katere je upnik upravičen na podlagi določb 97. člena ZIZ.

Izvršilnega naslova tudi ne predstavlja dokončni obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine, izdan na podlagi določb 97. člena ZIZ. Čeprav je v petem odstavku 97. člena ZIZ določeno, da je na podlagi takšnega dokončnega obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna opraviti poplačilo upnika, v določbah ZIZ (prav tako pa tudi ne v določbah kakšnih drugih predpisov) ni podlage, da bi bilo takšno obvestilo mogoče šteti kot izvršilni naslov upnika zoper izvršitelja za plačilo terjatve v višini kupnine, do prejema katere je upravičen upnik. Tudi obvestilo o obračunu terjatve z dne 16. 10. 2023, ki ga je upnik skupaj s pisnim poročilom in obračunom plačila za delo in stroškov z dne 16. 10. 2023 predložil predlogu za izvršbo, tako nima lastnosti izvršilnega naslova in ne more biti podlaga za izvršbo za izterjavo upnikove terjatve iz naslova poplačila iz prejete kupnine.

VSM Sklep I Ip 34/2024, 17. 4. 2024

53. člen (Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo)

- 1. Splošno**
- 2. Vročanje ugovora v odgovor**

54. člen (Pristojnost)

55. člen (Razlogi za ugovor)

- 1. Splošno**

Posledica omejitve pri navajanju novih dejstev v sporih majhne vrednosti je, da dejstev, ki vplivajo na obstoj terjatve (sem sodi tudi plačilo dela obveznosti), nastala pa so po izteku rokov za vložitev pripravljanih vlog iz 452. člena ZPP (zadnja dopustna vloga toženca je bila vložena 14. 12. 2022), v sporu majhne vrednosti ni več mogoče uveljavljati. Toženec bo zato delno plačilo lahko uveljavljal v izvršbi na podlagi 8. točke prvega odstavka 55. člena ZIZ, po kateri je ugovorni razlog prenehanje (oziroma zmanjšanje) terjatve na podlagi dejstva, ki je nastopilo pred izvršljivostjo

odločbe, toda v času, ko dolžnik tega ni mogel uveljaviti v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov.

VSL Sodba I Cp 794/2023, 12. 10. 2023

- 2. Ugovor glede izvršilnega naslova - listina ni izvršilni naslov, odločba je razveljavljena, odpravljena ali spremenjena - in obsega terjatve**
- 3. Ugovor pobota**
- 4. Ugovorni razlog stečaja oziroma prisilne poravnave**
- 5. Ugovor zastaranja**
- 6. Ugovor pri izvršbi na podedovano premoženje**

Dolžničina trditvena podlaga v ugovoru dediča je bila zadostna. Dolžnica ima tudi pravni interes, da se njena odgovornost za zapustnikove dolgove v danem postopku omeji do višine podedovanega premoženja. Podala je namreč trditev o vrednosti zapuščine, in sicer takšni, kot izhaja iz sklepa o ugotovitvi vrednosti nepremičnin v tem postopku, t. j. 272.564,67 EUR, s tem, ko je navedla, da naj se podatke o premoženju pridobi iz sklepa o dedovanju, ki je že v spisu, pa je navedla tudi, katero premoženje je podedovala. Z navedbo, naj podatke o podedovanem premoženju iz sklepa o dedovanju pridobi cenilec, je namreč smiselno zatrjevala, katero je podedovano premoženje oziroma, da le-to izhaja iz sklepa o dedovanju. Kadar so določene listine oziroma sodne odločbe del spisa, je podatke iz teh odločb, če se stranka na odločbe sklicuje, dopustno šteti kot del trditvene podlage in bi nasprotno formalistično stališče prekomerno poseglo v pravico stranke do izjave v postopku. V zvezi z vrednostjo podedovanega premoženja na dan zapustnikove smrti je pravilno, kot primeren dokaz, dolžnica predlagala še postavitev izvedenca cenilca.

VSL Sklep I Ip 981/2023, 26. 9. 2023

- 7. Ugovor pri izvršbi terjatve v tuji valuti**
- 8. Ugovor, da terjatev še ni zapadla - predčasna zapadlost, upnik je izpolnitev odložil za čas, ki še ni potekel**
- 9. Ugovor pri izvršitvi delovne odločbe**
- 10. Ugovor izpolnitve obveznosti oziroma prenehanja obveznosti**

Posledica upnikove zamude ni v prenehanju obveznosti, temveč so posledice upniške zamude prenehanje dolžnikove zamude, prehod nevarnosti naključnega uničenja ali poškodovanja stvari, prenehanje teka zamudnih obresti in povračilo škode. Dolžnik ima, če upnica izpolnitve ne bo sprejela, možnost položitve stvari – če gre za stvar, ki je ni mogoče hraniti pri sodišču, pa izročitve v hrambo drugi osebi na upničine stroške, ki jo določi sodišče. Dolžnik bo prost svoje obveznosti takrat, ko stvar položi.

VSL Sklep I Ip 1013/2023, 26. 9. 2023

Izvršba

11. Ugovor v postopku zavarovanja

12. Ugovor glede predmeta izvršbe (7. točka)

13. Ugovorni razlog pri izterjavi preživninske terjatve

14. Ugovor družbenika, delničarja

15. Ugovor, da terjatev ni prešla na upnika oziroma obveznost ni prešla na dolžnika (12. točka)

56. člen (Ugovor po izteku roka)

Posledica upnikove zamude ni v prenehanju obveznosti, temveč so posledice upniške zamude prenehanje dolžnikove zamude, prehod nevarnosti naključnega uničenja ali poškodovanja stvari, prenehanje teka zamudnih obresti in povračilo škode. Dolžnik ima, če upnica izpolnitve ne bo sprejela, možnost položitve stvari – če gre za stvar, ki je ni mogoče hraniti pri sodišču, pa izročitve v hrambo drugi osebi na upničine stroške, ki jo določi sodišče. Dolžnik bo prost svoje obveznosti takrat, ko stvar položi.

VSL Sklep I Ip 1013/2023, 26. 9. 2023

56.a člen (Ugovor zoper pravno nasledstvo)

Dolžničina trditvena podlaga v ugovoru dediča je bila zadostna. Dolžnica ima tudi pravni interes, da se njena odgovornost za zapustnikove dolgove v danem postopku omeji do višine podedovanega premoženja. Podala je namreč trditev o vrednosti zapuščine, in sicer takšni, kot izhaja iz sklepa o ugotovitvi vrednosti nepremičnin v tem postopku, t. j. 272.564,67 EUR, s tem, ko je navedla, da naj se podatke o premoženju pridobi iz sklepa o dedovanju, ki je že v spisu, pa je navedla tudi, katero premoženje je podedovala. Z navedbo, naj podatke o podedovanem premoženju iz sklepa o dedovanju pridobi cenilec, je namreč smiselno zatrjevala, katero je podedovano premoženje oziroma, da le-to izhaja iz sklepa o dedovanju. Kadar so določene listine oziroma sodne odločbe del spisa, je podatke iz teh odločb, če se stranka na odločbe sklicuje, dopustno šteti kot del trditvene podlage in bi nasprotno formalistično stališče prekomerno poseglo v pravico stranke do izjave v postopku. V zvezi z vrednostjo podedovanega premoženja na dan zapustnikove smrti je pravilno, kot primeren dokaz, dolžnica predlagala še postavitev izvedenca cenilca.

VSL Sklep I Ip 981/2023, 26. 9. 2023

57. člen (Odgovor na ugovor)

58. člen (Sklep o ugovoru)

Upnik je v odgovoru na ugovor predložil obračune pogodbenih obresti, ki so del strukturirane terjatve po neposredno izvršljivem notarskem zapisu in od pravilnosti višine katerih je odvisna pravilnost višine celotne izterjatvane terjatve. Ker je upnik v odgovoru na ugovor tako podal pravno pomembne trditve in dokaze za odločitev v tej zadevi, bi sodišče prve stopnje odgovor na ugovor skupaj s prilogami moralo vročiti dolžnikom v izjavo z določitvijo primerne roka, v katerem lahko to storijo. Brez določitve roka namreč dolžniki niso imeli nikakršne pravne varnosti, do kdaj bo podano izjavo sodišče prve stopnje še upoštevalo. S tem je pri dolžnikih najmanj vzbudilo dvom, ali bo njihova izjava pravno učinkovita oziroma ali jo bo sodišče prve stopnje upoštevalo pri svoji

odločitvi. Dolžnikom tako ni mogoče očitati, da izjave, ki so jo sicer imeli pravico podati, niso podali in višine spornih obresti ni mogoče šteti za neprerekana dejstva.

Življenjsko je vsekakor sprejemljivo, da lahko živi posameznik in njegova družina tudi na dveh naslovih in oba prostora pojmuje kot svoj dom ali pa kot dom prične pojmovati nek drug prostor. V dani zadevi je razvidno, da potencialno obstajata še dva naslova, kjer bi lahko živela dolžnica z mladoletnima otrokoma, dolžniki pa z ničemer ne utemeljijo, zakaj ne bi mogli živeti na enem od teh naslovov. Ker navedenega dolžniki niso storili, po povedanem sploh niso trdili, da gre za njihov edini dom.

VSL Sklep I Ip 1356/2023, 9. 1. 2024

Določila ZIZ ne predvidevajo odgovora dolžnika na upnikov odgovor na ugovor.

Izvedba naroka v fazi ugovornega postopka zoper sklep o začasni odredbi ni obligatorna (drugi odstavek 58. člena ZIZ). Poleg tega narok ni namenjen opredeljevanju strank do vlog nasprotne stranke (do opredeljevanja tožencev do tožnikovih navedb v odgovoru na ugovor), temveč izvajanju dokazov.

Odtujitev premoženja ne opravičuje izdaje začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve, če ni dvoma o pridobitvi premoženjskega ekvivalenta.

Začasna odredba ni kaznovalna sankcija, temveč je njen namen zavarovati dolžnikovo premoženje pred razpolaganji, ki bi upniku otežila izvršitev njegove terjatve.

VSL Sklep II Cp 492/2023, 11. 10. 2023

59. člen (Pravda ali drug postopek za nedopustnost izvršbe)

60. člen (Obravnavanje nedopustnosti)

61. člen (Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine)

1. Splošno

Stališče, da osemdnevni rok za vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi začne teči že z vročitvijo sklepa o izvršbi, in ne šele po poteku enotedenskega roka iz 8. člena Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah ("vročanje pisanj") in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, 10. 12. 2007), v katerem lahko naslovnik zavrne sodno pisanje, naslovnika prikrajša za polni učinek obeh rokov. Takšno stališče pomeni kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz 25. člena Ustave, upošteva sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG proti CB, DF in GH, C-7/21, z dne 7. 7. 2022.

Če morebitna ugoditev ustavni pritožbi ne bi mogla izboljšati pritožnikovega pravnega položaja, jo Ustavno sodišče zavrže.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da bi morebitna ugoditev pobudi privedla do izboljšanja njegovega pravnega položaja

Up-648/23, Up-738/20, U-I-344/20, 9. 5. 2024

2. Obrazloženost ugovora zoper sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine

Ustavno sodišče je v odločbi U-I-192/23 zavrnilo pomisleke o ustavni neskladnosti določb ZIZ, ki obrazloženost (in s tem utemeljenost) ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine pogojujejo s predlaganjem dokazov za podane navedbe. V 35. točki obrazložitve citirane odločbe je v zvezi s tem izpostavilo, da mora dolžnik ugovoru dokazati dejansko predložiti le, ko priznava obstoj pravnega temelja uveljavljane terjatve (poslovnega razmerja) in obstoj ter avtentičnost verodostojne listine, hkrati pa tudi to, da ima dovolj podatkov, da se do nje opredeli, tudi če oporeka pravni pravilnosti njene vsebine. V 36. točki obrazložitve pa je pojasnilo, da dolžnik, ki se odloči priznati pravni temelj terjatve in se braniti s samostojnim ugovorom, kot je ugovor stvarnih napak, standard obrazloženega ugovora doseže razmeroma enostavno, saj zadošča, da predlaga vsaj en dokaz v zvezi z zatrjevanimi dejstvi, kar je lahko tudi njegovo zaslišanje. V obravnavani zadevi dolžnik v ugovoru temu ni zadostil.

Iz dolžnikovega ugovora izhaja, da priznava obstoj poslovnega razmerja z upnikom, in sicer v zvezi z dobavo sistema, ki so ga vgradili v A., prav tako pa tudi, da je dolžniku znano, na kaj se nanaša upnikov zahtevek. Obveznosti plačila terjatve, ki mu je bila naložena s sklepom o izvršbi na podlagi verodostojne listine, in izvršbi za njeno izterjavo, pa nasprotuje s sklicevanjem na napake upnikove izpolnitve, tj. na nedelovanje vgrajenega sistema in na upnikovo nepripravljenost, da kljub podanim večkratnim pozivom napake odpravi. Čeprav dolžnik v zvezi s temi dejstvi sam nosi trditveno in dokazno breme, za svoje navedbe v ugovoru ni predlagal nobenega dokaza.

VSM Sklep II Ip 595/2023, 8. 4. 2024, enako VSM Sklep II Ip 451/2023, 8. 4. 2024, VSM Sklep II Ip 756/2023, 8. 4. 2024

3. Ugovor po roku

4. Ugovori meničnih zavezancev - menica

62. člen (Postopek pri ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne

listine)

1. Postopek z ugovorom

Tožnica ni predložila nobenega dokazila (npr. potrdila o oddaji pošiljke), da je dopolnitev tožbe res vložila pravočasno, zaradi česar njeni pritožbi ni mogoče ugoditi. Tega ne spremeni dejstvo, da je na isti dan, za katerega trdi, da je poslala dopolnitev tožbe, plačala sodno takso.

Zavrženje tožbe pomeni, da o sporu ni bilo vsebinsko (meritorno) odločeno. Zato bo tožnica lahko ponovno vložila tožbo in ne bo ostala brez sodnega varstva.

VSL Sklep I Cpg 191/2024, 21. 5. 2024

Fikcija vročitve nastopi zadnji dan 15 dnevne roka in ne šele s potekom naslednjega dne. Rok za vložitev dopolnitve tožbe je pričel teči 16. dan po puščenem obvestilu.

VSL Sklep I Cpg 2/2024, 28. 3. 2024

Tožeča stranka sama priznava, da je po lastni napaki od tožene stranke v postopku izvršbe uveljavljala za 1.000,00 EUR previsok znesek, zaradi česar je pravilno, da sama nosi s tem povezane stroškovne posledice. Tožeča stranka izostanka izdaje sklepa o utesnitvi izvršbe (kot procesne kršitve)

vse do obravnavane pritožbe tudi ni grajala, čeprav je to možnost imela že v postopku izvršbe.

VSL Sklep II Cpg 111/2024, 15. 3. 2024

Posebna oblika se za veljavno sklenitev najemne pogodbe ne zahteva. Kljub temu, da je med strankama obstajal dogovor o pisni obliki najemne pogodbe, nobena od strank ni zatrjevala, da bi bila pisna oblika dogovorjena kot pogoj za veljavno sklenitev, slednje pa ne izhaja niti iz poteka sklepanja najemne pogodbe, saj je tožeča stranka toženi stranki izročila predmet najema še preden je le-ta podpisala najemno pogodbo. Stranki sta tako veljavno sklenili najemno pogodbo že s samim soglasjem o bistvenih sestavinah, hkrati pa nase prevzeli obveznost, da dasta pogodbi dogovorjeno obliko.

Tožena stranka bi morala, če je imela ob koncu obdobja najema voljo po prenehanju najemnega razmerja, vrniti predmet najema, oziroma bi morala svojo voljo po prenehanju jasno sporočiti. Kot izhaja iz dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje, vse do 7. 6. 2021 tožena stranka tožeči stranki na elektronska sporočila ni odgovarjala. Ker hkrati tudi tožeča stranka ni zahtevala vračila priklopnega vozila, je iz takšnega ravnanja razvidna volja obeh pravnih strank do podaljšanja najemnega razmerja.

VSL Sodba I Cpg 208/2023, 25. 1. 2024

Za presojo, od katere vrednosti spornega predmeta se odmeri sodna taksa za redni (pravdni) postopek, je pravno odločilno, ali je tožeča stranka vložila delni umik zahtevka pred ali po vložitvi ugovora dolžnika zoper izdani sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine.

VSL Sklep I Cpg 563/2023, 25. 1. 2024

2. Postopek z ugovorom - menica

3. Sklep o izvršbi izdan na podlagi verodostojne listine kot izvršilni naslov

63. člen (Obnova postopka)

64. člen (Pogoji in rok za ugovor)

Položaj hipotekarnega dolžnika in s tem stranke izvršilnega postopka, ne izključuje tudi sočasnega pravnega varstva tretjega. Vendar pa ima ta oseba takšen položaj, če uveljavlja, da je imel že pred nastankom sporne prisilne hipoteke na predmetu izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo. V obravnavanem primeru hipotekarni dolžnik nima položaja tretjega oziroma ugovora tretjega ni vložil. V ugovoru namreč ni zatrjeval pravice, ki preprečuje izvršbo, saj je lastninska pravica v pričakovanju podana le v primeru, če oseba pred trenutkom zaznambe izvršbe razpolaga z veljavnim zemljiškoknjižnim dovolilom. Tretji torej zatrjuje, da je on imetnik pravice na predmetu izvršbe in ta pravica mora preprečevati izvršbo (t. j. ugovor mora sploh biti dovoljen), takšne pravice pa hipotekarni dolžnik v obravnavanem ugovoru ne zatrjuje.

VSL Sklep I Ip 822/2023, 29. 8. 2023

Pravila, ki jih ZFPPIPP v 261. in nadaljnjih členih določa za pobotanje, ne izključujejo uporabe 316. člena OZ.

Med drugim je izključen pobot terjatev stvari ali vrednosti stvari, ki so bile dolžniku dane v hrambo ali na posodo. Kot nepristno hrambo je mogoče opredeliti tudi pogodbo o denarnem depozitu.

VSL Sklep I Cp 1281/2023, 24. 8. 2023

65. člen (Sklep o ugovoru)

- 1. Splošno**
- 2. Rok za vložitev tožbe na nedopustnost izvršbe**
- 3. Predlog tretjega za odlog izvršbe zaradi vložitve tožbe na nedopustnost**
- 4. Odločitve v pravnem postopku - nedopustnost izvršbe**

66. člen (Kdaj se ne more zahtevati, da se izvršba izreče za nedopustno)

67. člen (Razlogi za nasprotno izvršbo)

Tožnik kot vrsto začasne odredbe predlaga prepoved tožencu opraviti izvršilna dejanja na podlagi pridobljenega izvršilnega naslova.

Pravilno je sodišče prve stopnje zaključilo, da je prepoved vložitve predloga za izvršbo in posledično prepoved opravljanja izvršilnih dejanj neprimerno sredstvo za zavarovanje tožničine terjatve na ugotovitev ničnosti notarskega zapisa in vzpostavitve prejšnjega zemljiškoknjžnega stanja.

VSM Sklep I Cp 230/2024, 26. 3. 2024

Predlog za dopustitev revizije se zavrne.

VSRS Sklep II DoR 55/2024, 3. 4. 2024

68. člen (Postopek s predlogom za nasprotno izvršbo)

69. člen (Sklep o nasprotni izvršbi)

70. člen (Če nasprotna izvršba ni mogoča)

71. člen (Na predlog dolžnika in po uradni dolžnosti)

1. Splošno

ZIZ v postopku odločanja o zavarovanjih ne predvideva dodatnega odgovora tožeče stranke na navedbe tožene stranke, saj mora tožeča stranka že v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti vsa dejstva in dokaze, s katerimi utemeljuje svoj predlog.

Utemeljeno pa pritožnik opozarja, da se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni v zadostni meri opredelilo glede utemeljenosti nekaterih njegovih pravno pomembnih navedb v predlogu za izdajo začasne odredbe (absolutno bistvena kršitev določb postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Te navedbe je bodisi nepravilno označilo kot pomanjkljive ali neobstoječe (npr. glede verjetnosti obstoja terjatve, glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode in glede pogoja reverzibilnosti) bodisi se do njih ni opredelilo v celoti (npr. glede tehtanja posledic v primeru (ne)izdaje začasne odredbe). Poleg tega je zavzelo več materialnopravno zmotnih stališč in ni ustrezno upoštevalo sodne prakse SEU, ki postavlja zelo visoke standarde varstva

potrošnikov v primerljivih zadevah.

Ukrepi, ki jih zasleduje Direktiva 93/13, so v našem pravnem redu zagotovljeni v okviru ZVPot in ZIZ. Sodišče je ocenjevalo tožnikove možnosti za ureditev in zavarovanje spornega razmerja v okviru postopkovnih določb ZPP in ZIZ. Izpostavilo je 71. člen ZIZ, ki dolžniku omogoča odlog izvršbe, kadar je vložena tožba na neveljavnost pravnega posla in neposredno izvršljivega notarskega zapisa, na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba. Ob splošni določbi 267. člena ZIZ, ki omogoča izdajo začasne odredbe pred uvedbo sodnega postopka, med postopkom in po koncu postopka, vse dokler niso podani pogoji za izvršbo, je izpostavljanje tega posebnega določila (71. člen ZIZ), predvidenega šele v fazi izvršilnega postopka, za spore iz potrošniških pogodb z nepoštenim pogodbenim pogojem, preozko in neustrezno. Potrošnik ima možnost doseči primerljivo sodno varstvo že med pravdo za ugotovitev neveljavnosti pravnega posla zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, če izkaže zakonske pogoje iz 272. člena ZIZ. To določbo pa je treba razlagati na način, da bo z njim omogočeno doseganje ciljev Direktive 93/13.

Razlaga določbe drugega odstavka 272. člena ZIZ v izpodbijanem sklepu je preozka in v neskladju z evropskim pravom. Opira se na tisti del sodne prakse, ki strogo razlaga odločbo Ustavnega sodišča Up-275/97 in vztraja pri stališču, da je ureditveno začasno odredbo za zavarovanje nedenarne terjatve mogoče izdati le ob kumulativno izpolnjenih pogojih iz prvega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost terjatve) in iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost, da je začasna odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode) ter ob dodatnem pogoju reverzibilnosti. Ob tem je treba poudariti, da je Ustavno sodišče citirano odločitev sprejelo pred uveljavitvijo ZIZ, ko je bila zakonska ureditev pogojev za izdajo začasne odredbe drugačna od današnje (veljal je ZIP), ter v vsebinsko drugačnem sporu, kot je obravnavani.

Pritožnik utemeljeno opozarja na novejšo sodno prakso, ki se vse bolj utrjuje pri stališču, da so materialnopravne predpostavke za izdajo ureditvene začasne odredbe tri: poleg 1) verjetnosti obstoja terjatve (kot temeljne predpostavke) še 2) ena izmed zakonsko alternativno določenih predpostavk iz 2. ali 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (potrebnost začasne odredbe, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, ali verjetnost, da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku) ter 3) reverzibilnost (to je odpravljalnost učinkov izdane začasne odredbe).

Po presoji pritožbenega sodišča je treba jasno zakonsko določbo o alternativnosti pogojev iz 2. in 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ upoštevati tudi v obravnavanem potrošniškem sporu. Narava spora, v katerem je začasna odredba predlagana, in njegov namen (v konkretnem primeru: varstvo potrošnikov) sta pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe. Ob materialnopravnih izhodiščih evropskega potrošniškega prava je drugi odstavek 272. člena ZIZ treba razlagati evropsko skladno in manj strogo, kot ga razlaga tisti del sodne prakse, na katerega se je oprlo sodišče prve stopnje, oziroma je treba sodno prakso spremeniti, če ni skladna z evropskim pravom.

Tudi glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode (pogoj iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ) tožnik ni podal tako skopih navedb, kot je zaključilo sodišče prve stopnje. Potrebnosti (nujnosti) izdaje začasne odredbe ni izkazoval zgolj z dejstvom, koliko kredita je prejel in koliko že odplačal, temveč tudi s sklicevanjem na slabo dohodkovno stanje svoje družine, grozečo prodajo doma in enkrat že doživeti psihični kolaps. Sodišče prve stopnje je tako nepravilno ocenilo, da tožnik zasleduje le varstvo premoženjske škode. Tožnik se je s predlogom za izdajo začasne odredbe zavzemal tudi za upoštevanje svoje pravice do osebnega dostojanstva in pravice do doma ter nedotakljivosti svoje telesne in duševne celovitosti, zasebnosti in osebnostnih pravic (35. člen URS), kar vse predstavlja zatiranje nepremoženjske škode, ki je težko nadomestljiva oziroma celo nenadomestljiva. Poleg tega je sodišče prve stopnje glede potencialnega izvršilnega postopka zmotno

Izvršba

ocenilo, da ne predstavlja grozeče nevarnosti, saj bi tožnik v takšnem primeru imel na voljo druge ukrepe po ZIZ (odlog po 71. členu). Kot že rečeno, takšen način zagotavljanja začasnega sodnega varstva za potrošnika, ki je vložil tožbo za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, glede na evropsko sodno prakso in tudi glede na možnosti, ki jih predvideva slovenska zakonodaja, ni zadosten. Potrošnik mora imeti možnost doseči primerljivo začasno sodno varstvo že med pravdo, v nasprotnem primeru utegne biti namen njegovega sodnega varstva (varstvo potrošnika) izjalovljen.

VSL Sklep II Cp 2073/2023, 3. 4. 2024

2. Pogoji za odlog izvršbe

Tožnik kot vrsto začasne odredbe predlaga prepoved tožencu opraviti izvršilna dejanja na podlagi pridobljenega izvršilnega naslova.

Pravilno je sodišče prve stopnje zaključilo, da je prepoved vložitve predloga za izvršbo in posledično prepoved opravljanja izvršilnih dejanj neprimerno sredstvo za zavarovanje tožnične terjatve na ugotovitev ničnosti notarskega zapisa in vzpostavitve prejšnjega zemljiškoknjižnega stanja.

VSM Sklep I Cp 230/2024, 26. 3. 2024

3. Odlog iz posebno upravičenih razlogov

4. Varščina kot pogoj za odlog

5. Izvršba zaradi varstva in vzgoje otrok

6. Nedopustnost pogodbenih pogojev

7. Izvršba na dolžnikov dom

Upnik je v odgovoru na ugovor predložil obračune pogodbenih obresti, ki so del strukturirane terjatve po neposredno izvršljivem notarskem zapisu in od pravilnosti višine katerih je odvisna pravilnost višine celotne izterjatvane terjatve. Ker je upnik v odgovoru na ugovor tako podal pravno pomembne trditve in dokaze za odločitev v tej zadevi, bi sodišče prve stopnje odgovor na ugovor skupaj s prilogami moralo vročiti dolžnikom v izjavo z določitvijo primerne roka, v katerem lahko to storijo. Brez določitve roka namreč dolžniki niso imeli nikakršne pravne varnosti, do kdaj bo podano izjavo sodišče prve stopnje še upoštevalo. S tem je pri dolžnikih najmanj vzbudilo dvom, ali bo njihova izjava pravno učinkovita oziroma ali jo bo sodišče prve stopnje upoštevalo pri svoji odločitvi. Dolžnikom tako ni mogoče očitati, da izjave, ki so jo sicer imeli pravico podati, niso podali in višine spornih obresti ni mogoče šteti za neprerekana dejstva.

Življenjsko je vsekakor sprejemljivo, da lahko živi posameznik in njegova družina tudi na dveh naslovih in oba prostora pojmuje kot svoj dom ali pa kot dom prične pojmovati nek drug prostor. V dani zadevi je razvidno, da potencialno obstajata še dva naslova, kjer bi lahko živela dolžnica z mladoletnima otrokoma, dolžniki pa z ničemer ne utemeljijo, zakaj ne bi mogli živeti na enem od teh naslovov. Ker navedenega dolžniki niso storili, po povedanem sploh niso trdili, da gre za njihov edini dom.

VSL Sklep I Ip 1356/2023, 9. 1. 2024

8. Odlog v postopku začasne odredbe

72. člen (Na predlog upnika)

- 1. Splošno**
- 2. Odlog premožninske izvršbe**

73. člen (Na predlog tretjega)

1. Splošno

Za nedokončano etažno lastnino gre lahko, ko zatrjevani posamezni ali skupni deli stavbe v zemljiško knjigo še sploh niso bili vpisani. Sporna parkirišča pa so v obravnavani zadevi vpisana v zemljiško knjigo kot zemljiške parcele v lasti dolžnika. Z vpisom v zemljiško knjigo so te parcele postale nepremičnine in so obravnavane kot nepremičnine, to pomeni, da so stvari, ki so samostojni pravni objekti ter na ta način samostojni predmet stvarnih pravic. Ta pravni status obravnavanih nepremičnin lastnikom omogoča, da spremembe uredijo pogodbeno - za vsako spremembo sklenejo zavezovalni posel in dosežejo izdajo zemljiškoknjžnega dovolila, ki mora natančno opisati, kakšno spremembo lastnik dovoljuje. Tretji pa v predlogu za odlog izvršbe, kot pravilno opozarja upnik, trdijo in dokazujejo ravno nasprotno, da noben zavezovalni in razpolagalni posel, ki bi tretjim na spornih nepremičninah podelil vsaj lastninsko pravico v pričakovanju, ni bil sklenjen. Še več, po trditvah tretjih si je dolžnik lastninsko pravico na spornih nepremičninah celo pridržal. Zgolj morebitna dejanska raba nepremičnin pa za njihov pravni status še ni odločilna.

VSL Sklep I Ip 978/2023, 1. 9. 2023

Izvršba

2. Varščina

74. člen (Čas, za katerega se izvršba odlaga)

75. člen (Nadaljevanje odložene izvršbe)

76. člen (Ustavitev izvršbe)

1. Splošno

2. Ustavitev v zvezi s postopki zavarovanja

77. člen (Če je v predlogu navedeno, kje so stvari)

78. člen (Če v predlogu ni navedeno, kje so stvari)

79. člen (Predmeti, izvzeti iz izvršbe)

80. člen (Omejitve izvršbe proti pravnim osebam, podjetniku in zasebniku)

81. člen (Izvršilna dejanja)

Pri pogodbi o leasingu dajalec leasinga ohrani v leasing dano stvar v lasti in predmet leasinga šele po poteku pogodbenega razmerja (in rednem plačevanju dogovorjenih obrokov – anuitet) preide v last jemalca leasinga. Stvar, ki je predmet leasinga, je do poteka pogodbenega razmerja le v rabi jemalca leasinga. Upnik na spornih vozilih zato ni mogel pridobiti zastavne pravice ter je do pomote prišlo kvečjemu pri vpisu zastavne pravice v prejšnji izvršilni zadevi. Povsem logično in pravilno je torej, da njegova zastavna pravica v tem postopku na spornih vozilih ni mogla biti vpisana. Vpis rubeža v register pa ni zgolj deklaratorne narave, temveč je konstitutiven.

VSL Sklep I Ip 1042/2023, 22. 9. 2023

82. člen (Obvestilo o rubežu)

83. člen (Predmet rubeža)

84. člen (Obseg rubeža)

84.a člen (Učinki rubeža gotovine in prostovoljnega plačila)

85. člen (Hramba zarubljenih stvari)

86. člen (Prepoved razpolaganja z zarubljenimi stvarmi)

87. člen (Pridobitev zastavne pravice)

Pri pogodbi o leasingu dajalec leasinga ohrani v leasing dano stvar v lasti in predmet leasinga šele po poteku pogodbenega razmerja (in rednem plačevanju dogovorjenih obrokov – anuitet) preide v last jemalca leasinga. Stvar, ki je predmet leasinga, je do poteka pogodbenega razmerja le v rabi jemalca leasinga. Upnik na spornih vozilih zato ni mogel pridobiti zastavne pravice ter je do pomote prišlo kvečjemu pri vpisu zastavne pravice v prejšnji izvršilni zadevi. Povsem logično in pravilno je torej, da njegova zastavna pravica v tem postopku na spornih vozilih ni mogla biti vpisana. Vpis rubeža v register pa ni zgolj deklaratorne narave, temveč je konstitutiven.

[VSL Sklep I Ip 1042/2023, 22. 9. 2023](#)

88. člen (Neuspešen ali neizveden rubež)

89. člen (Cenitev)

90. člen (Rubežni in cenilni zapisnik)

91. člen (Zaznamba namesto rubeža)

92. člen (Čas prodaje)

Sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina je izvršilni naslov v smislu 17. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ). Predpostavke za spremembo višine z izvršilnim naslovom določene preživnine določa prvi odstavek 197. člena Družinskega zakonika (v nadaljevanju DZ). Tako sodišče na zahtevo ali predlog upravičenca ali zavezanca zviša, zniža ali odpravi z izvršilnim naslovom določeno preživnino, če se spremenijo potrebe upravičenca ali možnosti zavezanca, na podlagi katerih je bila preživnina določena. Sodišče mora, tako kot pri določitvi preživnine, tudi pri njeni spremembi, še zlasti kadar prvotno potrebe preživninskega upravičenca niso bile natančno ugotovljene, upoštevati stroške otrokovih življenjskih potreb, zlasti

stroške prebivanja, hrane oblačil, obutve, varstva, izobraževanja, vzgoje, oddiha, razvedrila in drugih posebnih potreb (drugi odstavek 190. člena DZ).

V obravnavani zadevi pa med strankama ni bilo spora, da se družinski dodatek v Republiki Avstriji izplačuje vsem družinam z otroki, njegova višina pa je odvisna od starosti otrok in je torej namenjen zadovoljevanju otrokovih potreb in ne zadovoljevanju celotne družine. Odločitev sodišča prve stopnje, ki je družinski dodatek za enega otroka v višini 200,00 EUR odštelo od potreb predlagateljice, je ob tem, ko zakonita zastopnica predlagateljice v postopku tudi ni želela razkriti podatkov o finančni zmožnosti njenega partnerja, s katerim živi v partnerski skupnosti, in s katerimi ima prav tako še enega mld. otroka, da bi se lahko z gotovostjo ugotovilo, s kakšnimi finančnimi sredstvi razpolaga njena družinska skupnost, je zato pravilna.

DZ v 196. členu določa, da se preživnina določi v mesečnem znesku in za naprej, zahteva pa se lahko od dneva vložitve tožbe ali predloga za določitev preživnine. Kolikor pa preživninski zavezanec meni, da ni upravičen plačevati preživnine od dneva vložitve predloga, mora v postopku takšna dejstva dokazati, saj gre za predlagalni nepravdni postopek (prvi odstavek 2. člena ZNP-1) v skladu s pravili o trditvenem in dokaznem bremenu (212. člen ZPP v zvezi z 42. členom ZNP-1).

VSM Sklep III Cp 66/2024, 30. 1. 2024

93. člen (Način prodaje)

93.a člen (Spletni iskalnik prodaj premičnin)

Ni relevantne sodne prakse.

94. člen (Prodajna cena)

95. člen (Ustavitev izvršbe)

96. člen (Obveznosti in pravice kupca in izvršitelja)

97. člen (Če je en sam upnik)

V smislu 3. točke drugega odstavka 17. člena ZIZ je izvršilni naslov tudi dokončni obračun izvršitelja (t.j. obračun, ki ni sporen in je potekel rok za upnikovo zahtevo, da o obračunu odloči sodišče), kar je izrecno določeno v drugem odstavku 38.c člena ZIZ. Vendar v skladu citirano določbo dokončni obračun predstavlja izvršilni naslov le glede izterjave v dokončnem obračunu obračunane terjatve izvršitelja do upnika iz naslova plačila za delo in stroškov izvršitelja. Ne predstavlja pa izvršilnega naslova upnika zoper izvršitelja za izterjavo zneska kupnine, ki jo je izvršitelj pridobil s prodajo dolžnikovih premičnin, in do prejema katere je upnik upravičen na podlagi določb 97. člena ZIZ.

Izvršilnega naslova tudi ne predstavlja dokončni obračun terjatve z obvestilom o delitvi kupnine, izdan na podlagi določb 97. člena ZIZ. Čeprav je v petem odstavku 97. člena ZIZ določeno, da je na podlagi takšnega dokončnega obračuna terjatve z obvestilom o delitvi kupnine izvršitelj dolžan v osmih dneh od dokončnosti obračuna opraviti poplačilo upnika, v določbah ZIZ (prav tako pa tudi ne v določbah kakšnih drugih predpisov) ni podlage, da bi bilo takšno obvestilo mogoče šteti

kot izvršilni naslov upnika zoper izvršitelja za plačilo terjatve v višini kupnine, do prejema katere je upravičen upnik. Tudi obvestilo o obračunu terjatve z dne 16. 10. 2023, ki ga je upnik skupaj s pisnim poročilom in obračunom plačila za delo in stroškov z dne 16. 10. 2023 predložil predlogu za izvršbo, tako nima lastnosti izvršilnega naslova in ne more biti podlaga za izvršbo za izterjavo upnikove terjatve iz naslova poplačila iz prejete kupnine.

VSM Sklep I Ip 34/2024, 17. 4. 2024

98. člen (Če je več upnikov)

99. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

100. člen (Krajevna pristojnost)

Pravilno je stališče pritožbe (kar je v izpodbijanem sklepu ugotovilo tudi sodišče prve stopnje), da je vročilnica o vročitvi sklepa o izvršbi dolžniku izpolnjena nejasno, ker je vročevalec na vročilnici označil, da je obvestilo o prispelem pismu pustil tako "v dolžnikovem hišnem predalčniku" kot tudi "na vratih dolžnikovega stanovanja", zaradi česar iz vročilnice ni nedvoumno razvidno, kje je vročevalec pustil obvestilo o prispelem pismu. Vendar v nasprotju s stališčem pritožbe navedeno še ne pomeni, da sama vročitev pisanja ni bila opravljena v skladu z 142. členom ZPP. Četudi vročilnica ni pravilno izpolnjena, je za presojo pravilnosti vročitve ključna ugotovitev, kako je bila vročitev sklepa o izvršbi dolžniku dejansko opravljena, in presoja, ali je bila vročitev opravljena v skladu z zakonskimi zahtevami. Pravilnost vročitve se v takem primeru lahko ugotavlja tudi z izvedbo drugih dokazov in ne le na podlagi vročilnice. V ta namen je sodišče prve stopnje utemeljeno opravilo poizvedbe pri Pošti Slovenije d.o.o., ki je v dopisu z dne 9. 11. 2023 pojasnila okoliščine glede načina in kraja vročanja sklepa o izvršbi dolžniku, prav na navedbe pošte v tem dopisu pa je svojo odločitev oprlo sodišče prve stopnje. Pritožba pa v zvezi s tem utemeljeno opozarja, da sodišče prve stopnje pred sprejetjem odločitve odgovora pošte ni vročilo dolžniku in mu ni dalo možnosti, da se o tem odgovoru izjavi. Ker je odgovor pošte predstavljal procesno gradivo, ki je bistveno vplivalo na končni izid postopka, je sodišče prve stopnje z opustitvijo njegove vročitve pred sprejetjem izpodbijane odločitve dolžniku kršilo njegovo pravico do izjave v postopku in s tem storilo absolutno bistveno kršitev postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP in 15. členom ZIZ.

VSM Sklep II Ip 804/2023, 10. 5. 2024

Skladno z ustaljenim stališčem Vrhovnega sodišča se tudi v izvršilnem postopku pristojnost presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, je zato odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo in ne podatek, ki ga je sodišče morebiti pridobilo iz Centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 23/2024, 7. 3. 2024

101. člen (Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe)

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da v skladu s prvim odstavkom 389. člena ZFPPIPP spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja poleg premoženja iz drugega odstavka 224. člena ZFPPIPP tudi plača in drugi prejemki, ki jih dolžnik pridobi med postopkom osebnega

stečajja, razen prejemkov, ki so po tem zakonu izvzeti iz stečajne mase ali spadajo v stečajno maso v omejenem znesku. Pravilno je tudi ugotovilo, da vrnjena akontacija dohodnine ni prejemek, ki bi bil izvzet iz stečajne mase po drugem odstavku 389. člena ZFPPIPP. Zmotno pa je zaključilo, da za navedeni prejemek ni predpisanih omejitev, ki so navedene v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP. Znesek vrnjene dohodnine namreč predstavlja del plače, za katerega se je izkazalo, da je bil dolžniku kot akontacija dohodnine odtegnjen v previsokem znesku. V kolikor dolžniku tekom stečajnega postopka ob izterjavi njegovih stalnih prejemkov oziroma zasegu denarnega dobroimetja na njegovem denarnem računu ni ostal znesek denarnih sredstev, ki je naveden v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP (določen v 102. členu ZIZ), je upravičen do manjkajoče razlike, ki se poplača iz zneska preveč plačane dohodnine.

VSL Sklep Cst 1/2024, 9. 1. 2024

102. člen (Omejitve izvršbe)

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da v skladu s prvim odstavkom 389. člena ZFPPIPP spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja poleg premoženja iz drugega odstavka 224. člena ZFPPIPP tudi plača in drugi prejemki, ki jih dolžnik pridobi med postopkom osebnega stečaja, razen prejemkov, ki so po tem zakonu izvzeti iz stečajne mase ali spadajo v stečajno maso v omejenem znesku. Pravilno je tudi ugotovilo, da vrnjena akontacija dohodnine ni prejemek, ki bi bil izvzet iz stečajne mase po drugem odstavku 389. člena ZFPPIPP. Zmotno pa je zaključilo, da za navedeni prejemek ni predpisanih omejitev, ki so navedene v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP. Znesek vrnjene dohodnine namreč predstavlja del plače, za katerega se je izkazalo, da je bil dolžniku kot akontacija dohodnine odtegnjen v previsokem znesku. V kolikor dolžniku tekom stečajnega postopka ob izterjavi njegovih stalnih prejemkov oziroma zasegu denarnega dobroimetja na njegovem denarnem računu ni ostal znesek denarnih sredstev, ki je naveden v tretjem odstavku 389. člena ZFPPIPP (določen v 102. členu ZIZ), je upravičen do manjkajoče razlike, ki se poplača iz zneska preveč plačane dohodnine.

VSL Sklep Cst 1/2024, 9. 1. 2024

102.a člen (Nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

103. člen (Davki in prispevki, izvzeti iz izvršbe)

104. člen (Način izvršbe)

105. člen (Obseg izvršbe)

106. člen (Občasne dajatve)

107. člen (Učinek)

Sodišče prve stopnje je zavzelo stališče, da ima davčna izvršba na podlagi 94. člena ZDavP-2 prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi A., d. o. o. S sklepom o rubežu je sicer tožeča stranka pridobila zastavno pravico, vendar pa ta sklep o rubežu ni vpisan v noben register, ki bi dajal pravico

do prednostnega plačila pred plačilom davčne obveznosti. Po stališču prvostopenjskega sodišča po prejemu sklepa o davčni izvršbi na denarno terjatev dolžnika tožena stranka ni več smela tožeči stranki plačati na podlagi sklepa o rubežu terjatve, ki ga je izdalo sodišče v izvršilnem postopku. Na podlagi sklepa o prenosu terjatve v izterjavo tožeča stranka ni postala imetnica terjatve, ampak je pridobila le procesno legitimacijo za vložitev predmetne tožbe.

VSL Sodba in sklep I Cpg 321/2023, 21. 2. 2024

108. člen (Rubež terjatve iz vrednostnega papirja)

109. člen (Zastavna pravica na obrestih)

Ni relevantne sodne prakse.

110. člen (Vrstni red)

111. člen (Izjava dolžnikovega dolžnika)

112. člen (Odgovornost dolžnikovega dolžnika)

113. člen (Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški knjigi)

114. člen (Vrsta prenosa)

115. člen (Sklep o prenosu)

Sodišče prve stopnje je zavzelo stališče, da ima davčna izvršba na podlagi 94. člena ZDavP-2 prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi A., d. o. o. S sklepom o rubežu je sicer tožeča stranka pridobila zastavno pravico, vendar pa ta sklep o rubežu ni vpisan v noben register, ki bi dajal pravico do prednostnega plačila pred plačilom davčne obveznosti. Po stališču prvostopenjskega sodišča po prejemu sklepa o davčni izvršbi na denarno terjatev dolžnika tožena stranka ni več smela tožeči stranki plačati na podlagi sklepa o rubežu terjatve, ki ga je izdalo sodišče v izvršilnem postopku. Na podlagi sklepa o prenosu terjatve v izterjavo tožeča stranka ni postala imetnica terjatve, ampak je pridobila le procesno legitimacijo za vložitev predmetne tožbe.

VSL Sodba in sklep I Cpg 321/2023, 21. 2. 2024

116. člen (Posebni pogoji za prenos nedeljive terjatve)

117. člen (Kdaj je prenos opravljen)

118. člen (Obveznosti dolžnika in upnika)

119. člen (Položitev terjatve pri sodišču)

120. člen (Pravice upnika)

Sodišče prve stopnje je zavzelo stališče, da ima davčna izvršba na podlagi 94. člena ZDavP-2 prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi A., d. o. o. S sklepom o rubežu je sicer tožeča stranka pridobila zastavno pravico, vendar pa ta sklep o rubežu ni vpisan v noben register, ki bi dajal pravico do prednostnega plačila pred plačilom davčne obveznosti. Po stališču prvostopenjskega sodišča po prejemu sklepa o davčni izvršbi na denarno terjatev dolžnika tožena stranka ni več smela tožeči stranki plačati na podlagi sklepa o rubežu terjatve, ki ga je izdalo sodišče v izvršilnem postopku. Na podlagi sklepa o prenosu terjatve v izterjavo tožeča stranka ni postala imetnica terjatve, ampak je pridobila le procesno legitimacijo za vložitev predmetne tožbe.

VSL Sodba in sklep I Cpg 321/2023, 21. 2. 2024

121. člen (Prenos v izterjavo terjatve, vpisane v zemljiški knjigi)

122. člen (Če je obveznost dolžnikovega dolžnika pogojena z izročitvijo stvari)

123. člen (Obvestilo o tožbi za izterjavo prenesene terjatve)

124. člen (Zamuda pri izterjavi prenesene terjatve)

125. člen (Poplačilo upnika)

126. člen (Izterjava zneska, ki presega upnikovo terjatev)

Ni relevantne sodne prakse.

127. člen (Prenos namesto plačila)

128. člen (Uporaba določb tega poglavja)

129. člen (Sklep o izvršbi)

130. člen (Povečanje plače)

Ni relevantne sodne prakse.

131. člen (Če ima več oseb pravico do preživnine)

Ni relevantne sodne prakse.

132. člen (Kraj plačila)

133. člen (Prenehanje delovnega razmerja)

133.a člen (Ustavitev izvršbe)

134. člen (Odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo zapadlih zneskov)

135. člen (Upravna izplačilna prepoved)

136. člen (Uporaba določb tega poglavja)

137. člen (Omejitev izvršbe)

138. člen (Sklep o izvršbi)

139. člen (Izvršba na sredstva v tuji valuti)

141. člen (Način poplačila terjatev)

1. Splošno

Sodišče je verjeten obstoj terjatve iz naslova poslovne odškodninske odgovornosti zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti oprlo na ugotovitev, da izjava prve toženke v dopisu z dne 31. 8. 2021 potrjuje, da ne bo več izpolnjevala svojih pogodbenih obveznosti. V skladu s 106. členom OZ

je tak dopis pravilno štelo kot ravnanje, iz katerega je jasno, da prva toženka svojih pogodbenih obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnila. V posledici nastopa takšnih okoliščin ima upnik pravico odstopiti od pogodbe, ne da bi dolžniku dal primeren dodatni rok za izpolnitev obveznosti. Z odstopom od pogodbe upnik pridobi (odškodninsko) terjatev zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti.

Nižji dokazni standard v postopku odločanja o začasni odredbi sodišču omogoča, da lahko o verjetnem obstoju relevantnih dejstev sklepa že na podlagi drugih, manj prepričljivih dokaznih sredstev od postavitve sodnega izvedenca. Dokazne listine tožnic niso brez dokazne vrednosti, kot trdi prva toženka. Še zlasti, če prva toženka zoper vsebino njihovih postavk ne poda nobenih konkretnih ugovorov in jim vnaprej odreka dokazno vrednost zgolj iz razlogov, ker izvirajo iz sfere tožnic, so brez podpisa in ne vsebujejo obrazložitve podatkov. Navedbe in dokazi tožnic so takšni, da omogočajo preizkus, zato višje sodišče zavrača pritožbeni očitke, da prva toženka konkretnega ugovora zoper njihovo vsebino ni mogla podati.

Dejstva, ki kažejo na nevarnost, da bo dolžnik s svojim premoženjem ravnal tako, da bo preprečil ali precej otežil izterjavo denarne terjatve, mora sodišče ocenjevati kot celoto in ne zgolj vsakega posameznega dolžnikovega ravnanja posebej. Če bi ravnanja prve toženke ocenjevali vsakega zase, kot si to prizadeva pritožnica, bi se bilo mogoče še strinjati z oceno, da vsako posebej ne izkazuje nevarnosti. Vendar pa, gledano nanje kot na celoto, takega zaključka po presoji višjega sodišča ni mogoče napraviti. Pravilna je odločitev sodišča prve stopnje, da je v presojo vključilo celotno postopanje prve toženke in ga pri presoji nevarnosti ovrednotilo skupaj s postopanjem druge toženke in v luči vseh okoliščin obravnavane zadeve.

VSL Sklep I Cpg 94/2023, 27. 9. 2023

2. Odlog izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet

142. člen (Izvršba na hranilno vlogo)

Ni relevantne sodne prakse.

143. člen (Občasne dajatve)

144. člen (Vrstni red poravnave terjatev s posameznih računov)

Sodišče je verjeten obstoj terjatve iz naslova poslovne odškodninske odgovornosti zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti oprlo na ugotovitev, da izjava prve toženke v dopisu z dne 31. 8. 2021 potrjuje, da ne bo več izpolnjevala svojih pogodbenih obveznosti. V skladu s 106. členom OZ je tak dopis pravilno štelo kot ravnanje, iz katerega je jasno, da prva toženka svojih pogodbenih obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnila. V posledici nastopa takšnih okoliščin ima upnik pravico odstopiti od pogodbe, ne da bi dolžniku dal primeren dodatni rok za izpolnitev obveznosti. Z odstopom od pogodbe upnik pridobi (odškodninsko) terjatev zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti.

Nižji dokazni standard v postopku odločanja o začasni odredbi sodišču omogoča, da lahko o verjetnem obstoju relevantnih dejstev sklepa že na podlagi drugih, manj prepričljivih dokaznih sredstev od postavitve sodnega izvedenca. Dokazne listine tožnic niso brez dokazne vrednosti, kot trdi prva toženka. Še zlasti, če prva toženka zoper vsebino njihovih postavk ne poda nobenih konkretnih ugovorov in jim vnaprej odreka dokazno vrednost zgolj iz razlogov, ker izvirajo iz sfere

tožnic, so brez podpisa in ne vsebujejo obrazložitve podatkov. Navedbe in dokazi tožnic so takšni, da omogočajo preizkus, zato višje sodišče zavrača pritožbeni očitke, da prva toženka konkretnega ugovora zoper njihovo vsebino ni mogla podati.

Dejstva, ki kažejo na nevarnost, da bo dolžnik s svojim premoženjem ravnal tako, da bo preprečil ali precej otežil izterjavo denarne terjatve, mora sodišče ocenjevati kot celoto in ne zgolj vsakega posameznega dolžnikovega ravnanja posebej. Če bi ravnanja prve toženke ocenjevali vsakega zase, kot si to prizadeva pritožnica, bi se bilo mogoče še strinjati z oceno, da vsako posebej ne izkazuje nevarnosti. Vendar pa, gledano nanje kot na celoto, takega zaključka po presoji višjega sodišča ni mogoče napraviti. Pravilna je odločitev sodišča prve stopnje, da je v presojo vključilo celotno postopanje prve toženke in ga pri presoji nevarnosti ovrednotilo skupaj s postopanjem druge toženke in v luči vseh okoliščin obravnavane zadeve.

VSL Sklep I Cpg 94/2023, 27. 9. 2023

145. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

146. člen (Izvršba proti solidarnemu dolžniku)

147. člen (Odgovornost organizacije za plačilni promet)

148. člen (Gospodarske zadeve)

Ni relevantne sodne prakse.

149. člen (Izvršba na sredstva države, samoupravnih lokalnih skupnosti in javnih zavodov)

150. člen (Prenos pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi)

151. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

Ni relevantne sodne prakse.

152. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

153. člen (Način izvršbe)

154. člen (Učinek prenosa)

155. člen (Če dolžnikova terjatev še ni zapadla; tožba proti dolžnikovemu

dolžniku)

156. člen (Uporaba določb o izvršbi na denarno terjatev)

Spletna domena sama po sebi ne more biti predmet izvršbe, ampak je predmet izvršbe lahko celota obligacijskih pravic, ki za nosilca domene izhajajo iz pogodbenega razmerja v zvezi z registracijo konkretne domene.

VSM Sklep I Ip 589/2023, 26. 3. 2024

157. člen (Izročitev premičnin v hrambo)

158. člen (Prodaja stvari in poplačilo upnika)

159. člen (Izročitev upniku)

Ni relevantne sodne prakse.

160. člen (Prodaja)

Ni relevantne sodne prakse.

161. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

Ni relevantne sodne prakse.

162. člen (Krajevna pristojnost)

163. člen (Način izvršbe)

Spletna domena sama po sebi ne more biti predmet izvršbe, ampak je predmet izvršbe lahko celota obligacijskih pravic, ki za nosilca domene izhajajo iz pogodbenega razmerja v zvezi z registracijo konkretne domene.

VSM Sklep I Ip 589/2023, 26. 3. 2024

163.a člen (Krajevna pristojnost)

163.b člen (Vpis sklepa o izvršbi)

163.c člen (Izvršba za izterjavo denarne terjatve)

Pritrditi je sicer navedbi sodišča prve stopnje, da je lahko predmet izvršbe za poplačilo denarne terjatve vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, kolikor ni z

zakonom izvzeta iz izvršbe, oziroma, če ni izvršba na njej z zakonom omejena. V konkretnem primeru pa tega pravila ni mogoče več uporabiti, saj ob dovolitvi izvršbe sodišče pazi, da dovoli izvršbo le na vsako dolžnikovo stvar ali premoženjsko oziroma materialno pravico. V konkretnem primeru je potrebno uporabiti 24. člen ZIZ, ki govori o pravnem nasledstvu. Pravno nasledstvo je v procesnem smislu lahko podano tudi glede predmeta izvršbe. To pomeni, da novi lastnik predmeta izvršbe obremenjenega z zastavno pravico, pridobi položaj zastavnega dolžnika in z njim v izvršilnem postopku procesni položaj dolžnika.

VSL Sklep I Ip 1421/2023, 5. 2. 2024

163.č člen (Izvršba za izročitev vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

164. člen (Krajevna pristojnost)

165. člen (Način izvršbe)

166. člen (Krajevna pristojnost)

167. člen (Izvršilna dejanja)

168. člen (Dokaz o dolžnikovi lastnini)

1. Splošno
2. Dolžnik ni vpisan kot lastnik nepremičnine
3. Nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo

169. člen (Izvršba na druga sredstva ali na drugo nepremičnino)

1. Splošno
2. Izvršba na nepremičnino, ki je dolžnikov dom

170. člen (Zaznamba izvršbe)

Pritrditi je sicer navedbi sodišča prve stopnje, da je lahko predmet izvršbe za poplačilo denarne terjatve vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, kolikor ni z zakonom izvzeta iz izvršbe, oziroma, če ni izvršba na njej z zakonom omejena. V konkretnem primeru pa tega pravila ni mogoče več uporabiti, saj ob dovolitvi izvršbe sodišče pazi, da dovoli izvršbo le na vsako dolžnikovo stvar ali premoženjsko oziroma materialno pravico. V konkretnem primeru je potrebno uporabiti 24. člen ZIZ, ki govori o pravnem nasledstvu. Pravno nasledstvo je v procesnem smislu lahko podano tudi glede predmeta izvršbe. To pomeni, da novi lastnik predmeta izvršbe obremenjenega z zastavno pravico, pridobi položaj zastavnega dolžnika in z njim v izvršilnem

postopku procesni položaj dolžnika.

VSL Sklep I Ip 1421/2023, 5. 2. 2024

171. člen (Pristop k izvršbi)

171.a člen (Prodaja nepremičnine kot celote)

172. člen (Poplačilo zastavnega upnika in upnika zemljiškega dolga)

172.a člen (Oklic imetniku zemljiškega pisma)

173. člen (Prenehanje zastavne pravice in zemljiškega dolga)

174. člen (Služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Upnik je razbremenjen zahtevnega bremena dokaza, da je dolžnikov zunajzakonski partner vedel ali bi moral vedeti za možnost njegovega oškodovanja.

Ni odločilno, ali je bilo izpodbijano pravno dejanje dolžnika storjeno pred zapadlostjo terjatve ali po njej.

Pravno odločilna je denarna razlika med dejansko vrednostjo nepremičnine, ki jo je kot edino premoženje odtujil dolžnik, in prejeto kupnino zanjo, kar je tožnici preprečilo možnost poplačila ali vsaj delnega poplačila terjatve.

Za pravni interes ne zadostuje zgolj materialnopravno razmerje, temveč mora sodba, ki bi bila izdana v konkretni zadevi, vplivati tudi na pravni položaj intervenienta.

VSL Sodba in sklep I Cp 627/2023, 18. 9. 2023

175. člen (Najemno in zakupno razmerje)

176. člen (Ogled nepremičnine)

177. člen (Nepremičnine izvzete iz izvršbe)

178. člen (Način ugotovitve vrednosti)

1. Splošno

2. Ponovna ugotovitev vrednosti nepremičnine

179. člen (Sklep o ugotovitvi vrednosti)

180. člen (Ustavitev izvršbe po predlogu)

181. člen (Odredba o prodaji)

181.a člen (Spletni iskalnik prodaj nepremičnin)

182. člen (Predkupna in odkupna pravica)

183. člen (Način prodaje)

184. člen (Pogoji za prodajo)

185. člen (Položitev varščine)

186. člen (Če je pri prodaji navzoč en sam ponudnik)

187. člen (Kdo ne more biti kupec)

188. člen (Prodajna cena)

188.a člen (Spletna javna dražba)

189. člen (Prodajni narok in domik)

189.a člen (Prodaja z zavezujočim zbiranjem ponudb)

Ni relevantne sodne prakse.

190. člen (Domik pri prodaji z neposredno pogodbo)

191. člen (Položitev kupnine)

192. člen (Izročitev nepremičnine kupcu)

193. člen (Varstvo kupčevih pravic)

194. člen (Ustavitev izvršbe)

195. člen (Kdaj se poplačajo)

196. člen (Kateri upniki se poplačajo)

Za zadostitev kriteriju terjatve, ki je zavarovana z zastavno pravico, povsem zadostuje, da je novi hipotekarni upnik izkazal cesije terjatev po sklepih o izvršbi na podlagi verodostojnih listin, bistveno je le, da/ali so te terjatve zavarovane z zastavno pravico. Če je temu tako, pa izhaja iz zemljiške knjige, iz katere je upnik priložil izpiske, iz katerih vsakokrat izhaja, da je terjatev, v zavarovanje katere je ustanovljena hipoteka na nepremičnini, podrobneje opisana ravno v izreku sklepov o zavarovanju. V le-teh vsakokrat niso zajeti le stroški sodne takse za vpis v zemljiško knjigo, ki jih sodišče prve stopnje zato pravilno ni poplačevalo, zajeti pa so vsi ostali priglašeni zneski, zakonske zamudne obresti pri tem seveda opisno tako, da jih je moč obračunati na dan razdelilnega naroka, kar je novi upnik vsakokrat tudi storil.

Hipoteka kot stranska pravica preide na cesionarja že s samo sklenitvijo cesijske pogodbe, ne da bi bil za to potreben še vpis v zemljiško knjigo.

VSL Sklep I Ip 55/2024, 20. 2. 2024

197. člen (Prednost pri poplačilu)

198. člen (Vrstni red drugih terjatev)

Za zadostitev kriteriju terjatve, ki je zavarovana z zastavno pravico, povsem zadostuje, da je novi hipotekarni upnik izkazal cesije terjatev po sklepih o izvršbi na podlagi verodostojnih listin, bistveno je le, da/ali so te terjatve zavarovane z zastavno pravico. Če je temu tako, pa izhaja iz zemljiške knjige, iz katere je upnik priložil izpiske, iz katerih vsakokrat izhaja, da je terjatev, v zavarovanje katere je ustanovljena hipoteka na nepremičnini, podrobneje opisana ravno v izreku sklepov o zavarovanju. V le-teh vsakokrat niso zajeti le stroški sodne takse za vpis v zemljiško knjigo, ki jih sodišče prve stopnje zato pravilno ni poplačevalo, zajeti pa so vsi ostali priglašeni zneski,

zakonske zamudne obresti pri tem seveda opisno tako, da jih je moč obračunati na dan razdelilnega naroka, kar je novi upnik vsakokrat tudi storil.

Hipoteka kot stranska pravica preide na cesionarja že s samo sklenitvijo cesijske pogodbe, ne da bi bil za to potreben še vpis v zemljiško knjigo.

VSL Sklep I Ip 55/2024, 20. 2. 2024

199. člen (Nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Ni relevantne sodne prakse.

200. člen (Sorazmerno poplačilo terjatev)

200.a člen (Poplačilo upnika, ki je kupec nepremičnine)

200.b člen (Povezane osebe)

201. člen (Izpodbijanje terjatev)

202. člen (Napotitev na pravdo)

Tožba po 202. členu ZIZ v zvezi z 260. členom OZ je oblikovalna in ne ugotovitvena, zato že iz tega razloga ne drži, da brez predhodnega sklepa o napotitvi na pravdo v tej izvršilni zadevi upnika nista mogla vložiti tožbe. Paulijanska tožba mora namreč vsebovati oblikovalni zahtevek, iz katerega je razvidno, v zvezi s poplačilom katere terjatve je dolžnikovo pravno dejanje brez učinka v razmerju do upnika. Res je bil upnikoma sicer z napotitvenim sklepom določen rok za vložitev tožbe, a je tak rok določen, da se postopek izvršbe po nepotrebem ne podaljšuje, saj sodišče, če se pravda začne, za sporno terjatev odloži poplačilo. Znesek, ki bi bil namenjen za poplačilo teh terjatev, namreč ostane nerazdeljen in ga za čas do odločitve v pravdi hrani sodišče. Ker pa sta upnika ustrezno tožbo vložila že prej, pa določitev novega roka upnikoma ni bila potrebna. Na vsebino napotitvenega sklepa upnika prav tako nista bila vezana.

VSL Sklep I Ip 1111/2023, 17. 10. 2023

203. člen (Nezapadla terjatev)

204. člen (Nezapadla terjatev občasnih prejemkov)

205. člen (Pogojna terjatev)

206. člen (Predznamba zastavne pravice in zaznamba spora)

Ni relevantne sodne prakse.

207. člen (Razdelitveni narok)

208. člen (Sklep o poplačilu)

209. člen (Izbris pravic in bremen)

210. člen (Dolžnikova pravica na prodanem stanovanju)

Tožba po 202. členu ZIZ v zvezi z 260. členom OZ je oblikovalna in ne ugotovitvena, zato že iz tega razloga ne drži, da brez predhodnega sklepa o napotitvi na pravdo v tej izvršilni zadevi upnika nista mogla vložiti tožbe. Paulijanska tožba mora namreč vsebovati oblikovalni zahtevek, iz katerega je razvidno, v zvezi s poplačilom katere terjatve je dolžnikovo pravno dejanje brez učinka v razmerju do upnika. Res je bil upnikoma sicer z napotitvenim sklepom določen rok za vložitev tožbe, a je tak rok določen, da se postopek izvršbe po nepotrebem ne podaljšuje, saj sodišče, če se pravda začne, za sporno terjatev odloži poplačilo. Znesek, ki bi bil namenjen za poplačilo teh terjatev, namreč ostane nerazdeljen in ga za čas do odločitve v pravdi hrani sodišče. Ker pa sta upnika ustrezno tožbo vložila že prej, pa določitev novega roka upnikoma ni bila potrebna. Na vsebino napotitvenega sklepa upnika prav tako nista bila vezana.

VSL Sklep I Ip 1111/2023, 17. 10. 2023

211. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo)

211.a člen (Izvršba na stavbno pravico)

Ni relevantne sodne prakse.

212. člen (Sodni penali)

Po naročilu ene stranke pridobljeno strokovno mnenje ima tudi v izvršilnem postopku le pravno naravo trditvene podlage. Po ZPP se kot dokaz upošteva tisto delo, ki ga za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega dejstva s potrebnim strokovnim znanjem opravijo izvedenci, ki jih določi sodišče in ki dokazovanje z izvedenci tudi vodi. Strankama je na ta način omogočeno, da sodelujeta pri obravnavanju dokaza, s čimer je zagotovljeno temeljno procesno jamstvo izjavljanja v dokaznem postopku, ki se vodi pred sodiščem. Izven postopka izdelano strokovno mnenje tako ne more biti dokaz v smislu določb ZPP o dokazovanju. Ker ni dokaz, tudi ne more biti listinski dokaz, pač pa se šteje za zasebno listino, ki sporoča, kakšno je strokovno mnenje avtorja listine. Upnici glede na tako naravo s strani dolžnika predloženih strokovnih poročil ni mogoče očitati, da se na poziv za sodelovanje pri pripravi poročil ni odzvala, zaradi česar naj bi se dokazno breme prevalilo nanjo, zadostovala pa naj bi tudi kar oprava meritev na podpornem zidu pod upničino hišo, čeprav je predmet dolžnikove obveznosti ustrezna osvetljenost na upničinah oknih.

VSL Sklep I Ip 941/2023, 12. 9. 2023

213. člen (Krajevna pristojnost)

214. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

215. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

216. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

217. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Ni relevantne sodne prakse.

218. člen (Če stvari ni bilo mogoče kupiti niti drugje)

Ni relevantne sodne prakse.

219. člen (Pravica do odškodnine)

220. člen (Krajevna pristojnost)

221. člen (Način izvršbe)

222. člen (Odstranitev premočnin)

223. člen (Prodaja premočnih stvari)

224. člen (Krajevna pristojnost)

224.a člen (Sodelovanje izvršitelja)

225. člen (Dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drug)

226. člen (Dejanje, ki ga more opraviti le dolžnik)

Ker sodišče pred izdajo izpodbijanega sklepa, v katerem je ugotovilo kršitev sklepa o začasni odredbi, toženki ni vročilo pripravljalne vloge, v kateri je tožnik zatrjeval kršitve začasne odredbe, je storilo bistveno kršitev določb postopka po 8. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP.

VSC Sklep I Cp 60/2023, 10. 5. 2023

227. člen (Dopustitev in opustitev)

Na podlagi jezikovne, sistematične in namenske metode lahko ugotovimo, da so predpostavke veljavnosti Pogodbe (podpoglavje III.2 "Pogodba o medsebojnih razmerjih") in drugih načinov odločanja etažnih lastnikov (III. 3 "Zbor lastnikov in nadzorni odbor") ločene in različno urejene. Za veljavnost Pogodbe ni določen noben poseben rok, temveč je predpisan le kvorum, ta pa je lahko dosežen kadarkoli in nanj je vezan tudi pričetek veljavnosti Pogodbe - ko jo podpišejo etažni lastniki, ki imajo več kakor tri četrtine solastniških deležev, prične Pogodba veljati, njena sklenitev pa je obvezna (kogentna).

Za odločitev v tej zadevi je zato bistveno, da so v Pogodbi etažni lastniki uredili tudi način uporabe navedene nepremičnine in sicer so ga delno namenili za parkiranje (skupno 20 parkirnih mest; prvi stavek drugega odstavka 9a. člena).

Temeljno pravilo v pravnem postopku je, da sodba učinkuje med strankami postopka, učinkovanje na osebo, ki ni stranka postopka je izjema in zato je potrebna restriktivna razlaga, saj takšni učinki pomenijo tudi poseg v ustavno (in konvencijsko) pravico do izjave. Posebnost v tem primeru pa je, da gre za Pogodbo o medsebojnih razmerjih, ki mora biti sklenjena (v pisni obliki) in za njeno veljavnost zadošča soglasje volj treh četrtin etažnih lastnikov (glede na velikost njihovih solastnih deležev) in učinkuje tudi proti vsakemu novemu etažnemu lastniku (32. člen SZ-1 in drugi odstavek 116. člena SPZ).

VSM Sodba I Cp 373/2023, 21. 12. 2023

228. člen (Vzpostavitev prejšnjega stanja)

229. člen (Ponovno motenje posesti)

Dejstvo je, da je tožnik prvi del zahtevka oblikoval kot ugotovitvenega, kateremu sledita dajatveni in prepovedni, s čimer ni nič narobe in sodna praksa to dopušča, povezava med posameznimi zahtevki pa ni arbitrarna temveč nujna.

Prepovedni zahtevki ni premalo konkretni. Je določen in izvršljiv. Prvi odstavek 229. člena ZIZ določa, da lahko sodišče na upnikov predlog v primeru, če je na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku zaradi motenja posesti, dolžnik prostovoljno izpolnil svojo obveznost, oziroma je bila proti njemu opravljena izvršba, potem pa je ponovno motil posest na način, ki se v bistvu ni razlikoval od prejšnjega motenja, izda nov sklep o izvršbi, s katerim naloži vrnitev stvari v posest (oziroma sklep o izvršbi, s katerim izreče kazen za neizvršitev dejanja, ki ga more opraviti le dolžnik). Zakon govori o načinu motenja, ki se bistveno ne razlikuje od prejšnjega načina.

Samopomoč, na katero se sklicuje toženec in jo predvideva 31. člen SPZ je ena od dveh oblik posestnega varstva (1. samopomoč in 2. sodno varstvo posesti). Eden od ugovorov, s katerim se toženec v posestni pravdi lahko brani, je povezan tudi s samopomočjo. Gre za ugovor viciozne posesti, ki je lahko uspešen, če se je toženec poslužil samopomoči. Toženec pa trditev o viciozni posesti tožnika ni podal.

VSL Sklep II Cp 1284/2023, 21. 12. 2023

Izvršba

230. člen (Krajevna pristojnost)

231. člen (Rok za vložitev predloga za izvršbo)

232. člen (Način izvršbe)

233. člen (Nadomestilo plače pri vrnitvi delavca na delo)

234. člen (Krajevna pristojnost)

235. člen (Fizična razdelitev)

236. člen (Razdelitev s prodajo)

237. člen (Stroški postopka)

238. člen (Izjava volje)

238.a člen (Krajevna pristojnost)

238.b člen (Izvršilni predlog in sklep)

238.c člen (Učinkovanje sklepa)

238.č člen (Izvršilna sredstva)

238.d člen (Posredna izročitev)

238.e člen (Neposredna izročitev)

238.f člen (Izvršitev odločbe o osebnih stikih)

238.g člen (Izvršitev odločbe o prepovedi stikov)

Ni relevantne sodne prakse.

239. člen (Uporaba določb o izvršbi)

Sodna praksa je povsem enotna, da v primeru, ko se predlagana začasna odredba nanaša na prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin, praviloma ni mogoče govoriti o neznatni škodi, saj gre za poseg v ustavno varovano zasebno lastnino. Kljub navedenemu bi lahko šlo za neznatno škodo, vendar le, če bi tožeča stranka to utemeljila s posebnimi okoliščinami primera, česar pa ni storila. Tudi okoliščina, na katero se sklicuje, in sicer, da je bila pri nepremičnini vknjižena hipoteka, zaradi česar dodatna obremenitev ne bi v ničemer prispevala k že sedaj oviranemu izvrševanju lastninskih upravičenj, ne predstavlja situacije, v kateri bi lahko zgolj zaradi tega dejstva govorili o neznatni škodi. Obstoj hipoteke kot tak ne zožuje lastninskih upravičenj tožene stranke na nepremičnini. Lahko sicer oteži prodajo nepremičnine, je pa ne preprečuje.

VSL Sklep II Cp 277/2024, 7. 3. 2024

Določila ZIZ ne predvidevajo odgovora dolžnika na upnikov odgovor na ugovor.

Izvedba naroka v fazi ugovornega postopka zoper sklep o začasni odredbi ni obligatorna (drugi odstavek 58. člena ZIZ). Poleg tega narok ni namenjen opredeljevanju strank do vlog nasprotne stranke (do opredeljevanja tožencev do tožnikovih navedb v odgovoru na ugovor), temveč izvajanju dokazov.

Odtujitev premoženja ne opravičuje izdaje začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve, če ni dvoma o pridobitvi premoženjskega ekvivalenta.

Začasna odredba ni kaznovalna sankcija, temveč je njen namen zavarovati dolžnikovo premoženje pred razpolaganji, ki bi upniku otežila izvršitev njegove terjatve.

VSL Sklep II Cp 492/2023, 11. 10. 2023

Sodišče je verjeten obstoj terjatve iz naslova poslovne odškodninske odgovornosti zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti oprlo na ugotovitev, da izjava prve toženke v dopisu z dne 31. 8. 2021 potrjuje, da ne bo več izpolnjevala svojih pogodbenih obveznosti. V skladu s 106. členom OZ je tak dopis pravilno štel kot ravnanje, iz katerega je jasno, da prva toženka svojih pogodbenih obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnila. V posledici nastopa takšnih okoliščin ima upnik pravico odstopiti od pogodbe, ne da bi dolžniku dal primeren dodatni rok za izpolnitev obveznosti. Z odstopom od pogodbe upnik pridobi (odškodninsko) terjatev zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti.

Nižji dokazni standard v postopku odločanja o začasni odredbi sodišču omogoča, da lahko o verjetnem obstoju relevantnih dejstev sklepa že na podlagi drugih, manj prepričljivih dokaznih sredstev od postavitve sodnega izvedenca. Dokazne listine tožnic niso brez dokazne vrednosti, kot trdi prva toženka. Še zlasti, če prva toženka zoper vsebino njihovih postavk ne poda nobenih konkretnih ugovorov in jim vnaprej odreka dokazno vrednost zgolj iz razlogov, ker izvirajo iz sfere tožnic, so brez podpisa in ne vsebujejo obrazložitve podatkov. Navedbe in dokazi tožnic so takšni, da omogočajo preizkus, zato višje sodišče zavrača pritožbeni očitke, da prva toženka konkretnega ugovora zoper njihovo vsebino ni mogla podati.

Dejstva, ki kažejo na nevarnost, da bo dolžnik s svojim premoženjem ravnal tako, da bo preprečil ali precej otežil izterjavo denarne terjatve, mora sodišče ocenjevati kot celoto in ne zgolj vsakega posameznega dolžnikovega ravnanja posebej. Če bi ravnanja prve toženke ocenjevali vsakega zase, kot si to prizadeva pritožnica, bi se bilo mogoče še strinjati z oceno, da vsako posebej ne izkazuje nevarnosti. Vendar pa, gledano nanje kot na celoto, takega zaključka po presoji višjega sodišča ni mogoče napraviti. Pravilna je odločitev sodišča prve stopnje, da je v presojo vključilo celotno postopanje prve toženke in ga pri presoji nevarnosti ovrednotilo skupaj s postopanjem druge

toženke in v luči vseh okoliščin obravnavane zadeve.

VSL Sklep I Cpg 94/2023, 27. 9. 2023

239.a člen (Sklep o zavarovanju in določitev izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

240. člen (Sredstva zavarovanja)

241. člen (Nedopustnost zavarovanja)

242. člen (Krajevna pristojnost)

243. člen (Pogoji za zastavno pravico)

Ker tožnica ni stranka sodne poravnave, jo ta v skladu s subjektivnimi mejami pravnomočnosti ne zavezuje. Na njen položaj bi sicer lahko vplivala, če bi kot pravnomočna odločba v svetu prava ustvarilo novo dejstvo, ki učinkuje erga omnes. Ker je bilo pravno razmerje v resnici oblikovano (prenos lastninske pravice) šele s sklenitvijo sodne poravnave (v kateri je prvič vsebovano tudi ustrezno zemljiškoknjižno dovolilo za prenos lastninske pravice na tožnico), to na predhodno pridobljeno prisilno hipoteko ne more več vplivati (245. člen ZIZ). Lastninskopravna razpolaganja ne morejo imeti učinka za nazaj.

VSRS Sodba II Ips 31/2023, 6. 12. 2023

244. člen (Način pridobitve zastavne pravice na nepremičnini)

Ker tožnica ni stranka sodne poravnave, jo ta v skladu s subjektivnimi mejami pravnomočnosti ne zavezuje. Na njen položaj bi sicer lahko vplivala, če bi kot pravnomočna odločba v svetu prava ustvarilo novo dejstvo, ki učinkuje erga omnes. Ker je bilo pravno razmerje v resnici oblikovano (prenos lastninske pravice) šele s sklenitvijo sodne poravnave (v kateri je prvič vsebovano tudi ustrezno zemljiškoknjižno dovolilo za prenos lastninske pravice na tožnico), to na predhodno pridobljeno prisilno hipoteko ne more več vplivati (245. člen ZIZ). Lastninskopravna razpolaganja ne morejo imeti učinka za nazaj.

VSRS Sodba II Ips 31/2023, 6. 12. 2023

245. člen (Učinek vknjižbe in zaznambe)

Ker tožnica ni stranka sodne poravnave, jo ta v skladu s subjektivnimi mejami pravnomočnosti ne zavezuje. Na njen položaj bi sicer lahko vplivala, če bi kot pravnomočna odločba v svetu prava ustvarilo novo dejstvo, ki učinkuje erga omnes. Ker je bilo pravno razmerje v resnici oblikovano (prenos lastninske pravice) šele s sklenitvijo sodne poravnave (v kateri je prvič vsebovano tudi ustrezno zemljiškoknjižno dovolilo za prenos lastninske pravice na tožnico), to na predhodno pridobljeno prisilno hipoteko ne more več vplivati (245. člen ZIZ). Lastninskopravna razpolaganja

ne morejo imeti učinka za nazaj.

VSRS Sodba II Ips 31/2023, 6. 12. 2023

245.a člen (Krajevna pristojnost)

245.b člen (Pogoji za zastavno pravico)

245.c člen (Način pridobitve zastavne pravice na poslovnem deležu)

246. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

247. člen (Pogoji za zastavno pravico)

248. člen (Način pridobitve zastavne pravice na premočnini)

254. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiški knjigi)

256. člen (Krajevna pristojnost)

257. člen (Pogoji za predhodno odredbo)

1. Splošno

Izvršba

2. Odločba, ki je podlaga za izdajo predhodne odredbe

3. Izkaz nevarnosti

258. člen (Domnevana nevarnost)

259. člen (Zavarovanje še ne zapadlih občasnih dajatev)

260. člen (Vrste predhodnih odredb)

1. Rubež premičnin

2. Rubež denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari

3. Rubež drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic

4. Rubež denarnega zneska na dolžnikovem računu pri organizaciji za plačilni promet

5. Vpis zastavne pravice v sodnem registru na deležu družbenika v družbi oziroma v centralnem registru vrednostnih papirjev na nematerializiranih vrednostnih papirjih

6. Predzamba zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici vknjiženi na nepremičnini

7. Več predhodnih odredb

8. Razno

Sodišče prve stopnje je predlog za izdajo začasne odredbe zavrglo, ker je ob formalnem preizkusu ugotovilo, da predlog ni dopusten in s tem tudi procesne predpostavke za njegovo (vsebinsko) obravnavanje niso podane. Ugotovilo je, da so kumulativno izpolnjene predpostavke za predhodno odredbo, ki omogoča močnejše začasno pravno varstvo z absolutnim učinkom. Štelo je, da upnik denarne terjatve, ki je s sodnim uveljavljanjem te že uspel, vendar do izvršbe zaradi njene neizvršljivosti še ne more priti, take začasne odredbe ne more dobiti kljub 267. členu ZIZ, ki jo v takem primeru na abstraktni ravni dopušča. Predlog za začasno odredbo je v takem primeru nedopusten, zaradi česar se zavrže. Hkrati pa sodišče prve stopnje pravilno ugotovi, da je treba kljub "primarnosti" predhodne odredbe preveriti še, ali se z njo dosega enak namen (če tega ni mogoče doseči je začasna odredba kljub temu dopustna). V izpodbijanem sklepu ni navedeno katera od taksativno naštetih predhodnih odredb iz prvega odstavka 260. člena ZIZ daje tožniku enako (ali boljše varstvo) kot predlagana začasna odredba in zakaj.

VSL Sklep II Cp 1563/2023, 20. 11. 2023

262. člen (Prodaja zarubljenih stvari in prenos dolžnikove terjatve)

263. člen (Sklep o predhodni odredbi)

264. člen (Prenehanje predhodne odredbe)

265. člen (Ustavitev v primeru, če upnik ne zahteva izvršbe)

266. člen (Krajevna pristojnost)

267. člen (Kdaj je mogoče izdati začasno odredbo)

ZIZ v postopku odločanja o zavarovanjih ne predvideva dodatnega odgovora tožeče stranke na navedbe tožene stranke, saj mora tožeča stranka že v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti vsa dejstva in dokaze, s katerimi utemeljuje svoj predlog.

Utemeljeno pa pritožnik opozarja, da se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni v zadostni meri opredelilo glede utemeljenosti nekaterih njegovih pravno pomembnih navedb v predlogu za izdajo začasne odredbe (absolutno bistvena kršitev določb postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Te navedbe je bodisi nepravilno označilo kot pomanjkljive ali neobstoječe (npr. glede verjetnosti obstoja terjatve, glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode in glede pogoja reverzibilnosti) bodisi se do njih ni opredelilo v celoti (npr. glede tehtanja posledic v primeru (ne)izdaje začasne odredbe). Poleg tega je zavzelo več materialnopravno zmotnih stališč in ni ustrezno upoštevalo sodne prakse SEU, ki postavlja zelo visoke standarde varstva potrošnikov v primerljivih zadevah.

Ukrepi, ki jih zasleduje Direktiva 93/13, so v našem pravnem redu zagotovljeni v okviru ZVPot in ZIZ. Sodišče je ocenjevalo tožnikove možnosti za ureditev in zavarovanje spornega razmerja v okviru postopkovnih določb ZPP in ZIZ. Izpostavilo je 71. člen ZIZ, ki dolžniku omogoča odlog izvršbe, kadar je vložena tožba na neveljavnost pravnega posla in neposredno izvršljivega notarskega zapisa, na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba. Ob splošni določbi 267. člena ZIZ, ki omogoča izdajo začasne odredbe pred uvedbo sodnega postopka, med postopkom in po koncu postopka, vse dokler niso podani pogoji za izvršbo, je izpostavljanje tega posebnega določila (71. člen ZIZ), predvidenega šele v fazi izvršilnega postopka, za spore iz potrošniških pogodb z nepoštenim pogodbenim pogojem, preozko in neustrezno. Potrošnik ima možnost doseči primerljivo sodno varstvo že med pravdo za ugotovitev neveljavnosti pravnega posla zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, če izkaže zakonske pogoje iz 272. člena ZIZ. To določbo pa je treba razlagati na način, da bo z njim omogočeno doseganje ciljev Direktive 93/13.

Razlaga določbe drugega odstavka 272. člena ZIZ v izpodbijanem sklepu je preozka in v neskladju z evropskim pravom. Opira se na tisti del sodne prakse, ki strogo razlaga odločbo Ustavnega sodišča Up-275/97 in vztraja pri stališču, da je ureditveno začasno odredbo za zavarovanje nederarne terjatve mogoče izdati le ob kumulativno izpolnjenih pogojih iz prvega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost terjatve) in iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost, da je začasna odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode) ter ob dodatnem pogoju reverzibilnosti. Ob tem je treba poudariti, da je Ustavno sodišče citirano odločitev sprejelo pred uveljavitvijo ZIZ, ko je bila zakonska ureditev pogojev za izdajo začasne odredbe

drugačna od današnje (veljal je ZIP), ter v vsebinsko drugačnem sporu, kot je obravnavani.

Pritožnik utemeljeno opozarja na novejšo sodno prakso, ki se vse bolj utrjuje pri stališču, da so materialnopravne predpostavke za izdajo ureditvene začasne odredbe tri: poleg 1) verjetnosti obstoja terjatve (kot temeljne predpostavke) še 2) ena izmed zakonsko alternativno določenih predpostavk iz 2. ali 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (potrebnost začasne odredbe, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, ali verjetnost, da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku) ter 3) reverzibilnost (to je odpravljalnost učinkov izdane začasne odredbe).

Po presoji pritožbenega sodišča je treba jasno zakonsko določbo o alternativnosti pogojev iz 2. in 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ upoštevati tudi v obravnavanem potrošniškem sporu. Narava spora, v katerem je začasna odredba predlagana, in njegov namen (v konkretnem primeru: varstvo potrošnikov) sta pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe. Ob materialnopravnih izhodiščih evropskega potrošniškega prava je drugi odstavek 272. člena ZIZ treba razlagati evropsko skladno in manj strogo, kot ga razlaga tisti del sodne prakse, na katerega se je oprlo sodišče prve stopnje, oziroma je treba sodno prakso spremeniti, če ni skladna z evropskim pravom.

Tudi glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode (pogoj iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ) tožnik ni podal tako skopih navedb, kot je zaključilo sodišče prve stopnje. Potrebnosti (nujnosti) izdaje začasne odredbe ni izkazoval zgolj z dejstvom, koliko kredita je prejel in koliko že odplačal, temveč tudi s sklicevanjem na slabo dohodkovno stanje svoje družine, grozečo prodajo doma in enkrat že doživet psihični kolaps. Sodišče prve stopnje je tako nepravilno ocenilo, da tožnik zasleduje le varstvo premoženjske škode. Tožnik se je s predlogom za izdajo začasne odredbe zavzemal tudi za upoštevanje svoje pravice do osebnega dostojanstva in pravice do doma ter nedotakljivosti svoje telesne in duševne celovitosti, zasebnosti in osebnostnih pravic (35. člen URS), kar vse predstavlja zatiranje nepremoženjske škode, ki je težko nadomestljiva oziroma celo nenadomestljiva. Poleg tega je sodišče prve stopnje glede potencialnega izvršilnega postopka zmotno ocenilo, da ne predstavlja grozeče nevarnosti, saj bi tožnik v takšnem primeru imel na voljo druge ukrepe po ZIZ (odlog po 71. členu). Kot že rečeno, takšen način zagotavljanja začasnega sodnega varstva za potrošnika, ki je vložil tožbo za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, glede na evropsko sodno prakso in tudi glede na možnosti, ki jih predvideva slovenska zakonodaja, ni zadosten. Potrošnik mora imeti možnost doseči primerljivo začasno sodno varstvo že med pravdo, v nasprotnem primeru utegne biti namen njegovega sodnega varstva (varstvo potrošnika) izjalovljen.

VSL Sklep II Cp 2073/2023, 3. 4. 2024

Sodišče prve stopnje je predlog za izdajo začasne odredbe zavrglo, ker je ob formalnem preizkusu ugotovilo, da predlog ni dopusten in s tem tudi procesne predpostavke za njegovo (vsebinsko) obravnavanje niso podane. Ugotovilo je, da so kumulativno izpolnjene predpostavke za predhodno odredbo, ki omogoča močnejše začasno pravno varstvo z absolutnim učinkom. Štelo je, da upnik denarne terjatve, ki je s sodnim uveljavljanjem te že uspel, vendar do izvršbe zaradi njene neizvršljivosti še ne more priti, take začasne odredbe ne more dobiti kljub 267. členu ZIZ, ki jo v takem primeru na abstraktni ravni dopušča. Predlog za začasno odredbo je v takem primeru nedopusten, zaradi česar se zavrne. Hkrati pa sodišče prve stopnje pravilno ugotovi, da je treba kljub "primarnosti" predhodne odredbe preveriti še, ali se z njo dosega enak namen (če tega ni mogoče doseči je začasna odredba kljub temu dopustna). V izpodbijanem sklepu ni navedeno katera od taksativno naštetih predhodnih odredb iz prvega odstavka 260. člena ZIZ daje tožniku enako (ali boljše varstvo) kot predlagana začasna odredba in zakaj.

VSL Sklep II Cp 1563/2023, 20. 11. 2023

268. člen (Učinek sklepa o začasni odredbi)

269. člen (Nedopustnost začasne odredbe)

270. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

2. Verjeten obstoj terjatve

Sodišče je verjeten obstoj terjatve iz naslova poslovne odškodninske odgovornosti zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti oprlo na ugotovitev, da izjava prve toženke v dopisu z dne 31. 8. 2021 potrjuje, da ne bo več izpolnjevala svojih pogodbenih obveznosti. V skladu s 106. členom OZ je tak dopis pravilno štelo kot ravnanje, iz katerega je jasno, da prva toženka svojih pogodbenih obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnila. V posledici nastopa takšnih okoliščin ima upnik pravico odstopiti od pogodbe, ne da bi dolžniku dal primeren dodatni rok za izpolnitev obveznosti. Z odstopom od pogodbe upnik pridobi (odškodninsko) terjatev zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti.

Nižji dokazni standard v postopku odločanja o začasni odredbi sodišču omogoča, da lahko o verjetnem obstoju relevantnih dejstev sklepa že na podlagi drugih, manj prepričljivih dokaznih sredstev od postavitve sodnega izvedenca. Dokazne listine tožnic niso brez dokazne vrednosti, kot trdi prva toženka. Še zlasti, če prva toženka zoper vsebino njihovih postavk ne poda nobenih konkretnih ugovorov in jim vnaprej odreka dokazno vrednost zgolj iz razlogov, ker izvirajo iz sfere tožnic, so brez podpisa in ne vsebujejo obrazložitve podatkov. Navedbe in dokazi tožnic so takšni, da omogočajo preizkus, zato višje sodišče zavrača pritožbeni očitek, da prva toženka konkretnega ugovora zoper njihovo vsebino ni mogla podati.

Dejstva, ki kažejo na nevarnost, da bo dolžnik s svojim premoženjem ravnal tako, da bo preprečil ali precej otežil izterjavo denarne terjatve, mora sodišče ocenjevati kot celoto in ne zgolj vsakega posameznega dolžnikovega ravnanja posebej. Če bi ravnanja prve toženke ocenjevali vsakega zase, kot si to prizadeva pritožnica, bi se bilo mogoče še strinjati z oceno, da vsako posebej ne izkazuje nevarnosti. Vendar pa, gledano nanje kot na celoto, takega zaključka po presoji višjega sodišča ni mogoče napraviti. Pravilna je odločitev sodišča prve stopnje, da je v presojo vključilo celotno postopanje prve toženke in ga pri presoji nevarnosti ovrednotilo skupaj s postopanjem druge toženke in v luči vseh okoliščin obravnavane zadeve.

VSL Sklep I Cpg 94/2023, 27. 9. 2023

Pravila, ki jih ZFPPIPP v 261. in nadaljnjih členih določa za pobotanje, ne izključujejo uporabe 316. člena OZ.

Med drugim je izključen pobot terjatev stvari ali vrednosti stvari, ki so bile dolžniku dane v hrambo ali na posodo. Kot nepristno hrambo je mogoče opredeliti tudi pogodbo o denarnem depozitu.

VSL Sklep I Cp 1281/2023, 24. 8. 2023

Upnik v predlogu za izdajo začasne odredbe zatrjuje ničnost izvršnice, saj meni, da kot izvršnice ni mogoče šteti listinske izjave dolžnika, ki se nanaša na finančne storitve. Ta trditev v predlogu je ostala nekonkretizirana, zato upnik svojemu trditvenemu bremenu ni zadostil.

VSL Sklep I Cpg 378/2023, 16. 8. 2023

Izvršba

Določila ZIZ ne predvidevajo odgovora dolžnika na upnikov odgovor na ugovor.

Izvedba naroka v fazi ugovornega postopka zoper sklep o začasni odredbi ni obligatorna (drugi odstavek 58. člena ZIZ). Poleg tega narok ni namenjen opredeljevanju strank do vlog nasprotne stranke (do opredeljevanja tožencev do tožnikovih navedb v odgovoru na ugovor), temveč izvajanju dokazov.

Odtujitev premoženja ne opravičuje izdaje začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve, če ni dvoma o pridobitvi premoženjskega ekvivalenta.

Začasna odredba ni kaznovalna sankcija, temveč je njen namen zavarovati dolžnikovo premoženje pred razpolaganji, ki bi upniku otežila izvršitev njegove terjatve.

VSL Sklep II Cp 492/2023, 11. 10. 2023

3. Verjeten obstoj nevarnosti

Za uspeh v tem postopku ne zadošča zatrjevanje obstoja postopkovne kršitve v postopku za izvedbo razpisa, ampak tudi, da je ta kršitev lahko bistveno vplivala na odločitev sveta zavoda o izbiri kandidata oziroma da bi slednja lahko bila drugačna, če zatrjevanih nepravilnosti ne bi bilo. Glede na procesne kršitve, ki jih je zatrjevala tožnica, da ji je toženka onemogočila učinkovito uporabo pravnih sredstev, je sodišče pravilno zaključilo, da tožnica kot neizbrana kandidatka iz posredovane ji razpisne dokumentacije ni mogla preizkusiti, ali je bil postopek voden zakonito niti ali izbrani kandidat (katerega poimensko iz sklepa o izbiri ni mogoče razbrati) izpolnjuje razpisne pogoje. Slednje bi lahko predstavljalo procesno kršitev po 36. členu ZZ, ki pa toženki nalaga zgolj prijavljenemu kandidatu omogočiti pregled razpisnega gradiva, ne pa tudi posredovanja le-tega oziroma celotne razpisne dokumentacije. Utemeljen je pomislek sodišča prve stopnje, da tožnica ni konkretizirala, s čim bi navedena postopkovna kršitev, ki je po časovnem sosledju dogodkov lahko bila storjena šele po opravljeni izbiri kandidata, lahko bistveno vplivala na odločitev o izbiri kandidata.

VDSS Sklep Pdp 58/2024, 14. 2. 2024

Določila ZIZ ne predvidevajo odgovora dolžnika na upnikov odgovor na ugovor.

Izvedba naroka v fazi ugovornega postopka zoper sklep o začasni odredbi ni obligatorna (drugi odstavek 58. člena ZIZ). Poleg tega narok ni namenjen opredeljevanju strank do vlog nasprotne stranke (do opredeljevanja tožencev do tožnikovih navedb v odgovoru na ugovor), temveč izvajanju dokazov.

Odtujitev premoženja ne opravičuje izdaje začasne odredbe v zavarovanje denarne terjatve, če ni dvoma o pridobitvi premoženjskega ekvivalenta.

Začasna odredba ni kaznovalna sankcija, temveč je njen namen zavarovati dolžnikovo premoženje pred razpolaganji, ki bi upniku otežila izvršitev njegove terjatve.

VSL Sklep II Cp 492/2023, 11. 10. 2023

Tudi ob upoštevanju dejstva, da prodaja solastniškega deleža in prodaja stanovanja v izvršbi dosega nižjo ceno kot običajno, konkretna začasna odredba nudi zadostno in učinkovito zavarovanje tudi v primeru več let trajajočega postopka, pa tudi v primeru morebitne povečane inflacije.

Stroški nastali ob odločanju v zvezi z začasno odredbo predstavljajo del stroškov, ki so odvisni od končnega uspeha strank v postopku.

VSL Sklep IV Cp 1554/2023, 5. 10. 2023

4. Neznatna škoda

Sodna praksa je povsem enotna, da v primeru, ko se predlagana začasna odredba nanaša na prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin, praviloma ni mogoče govoriti o neznatni škodi, saj

gre za poseg v ustavno varovano zasebno lastnino. Kljub navedenemu bi lahko šlo za neznatno škodo, vendar le, če bi tožeča stranka to utemeljila s posebnimi okoliščinami primera, česar pa ni storila. Tudi okoliščina, na katero se sklicuje, in sicer, da je bila pri nepremičnini vknjižena hipoteka, zaradi česar dodatna obremenitev ne bi v ničemer prispevala k že sedaj oviranemu izvrševanju lastninskih upravičenj, ne predstavlja situacije, v kateri bi lahko zgolj zaradi tega dejstva govorili o neznatni škodi. Obstoj hipoteke kot tak ne zožuje lastninskih upravičenj tožene stranke na nepremičnini. Lahko sicer oteži prodajo nepremičnine, je pa ne preprečuje.

VSL Sklep II Cp 277/2024, 7. 3. 2024

Pritožbeno sodišče argumentaciji sodišča prve stopnje dodaja, da je darilo preklicljivo le, če je bila kavza daritve "vera v dosmrtno skupno življenje". V primeru nasprotnega, torej da je bil nagib za sklenitev darilne pogodbe še kak drug (neprerevano je tak nagib na strani darovalca obstajal ob sklenitvi pogodbe iz leta 2015), prenehanje zunajzakonske skupnosti ni spremenjena okoliščina, ki bi darovalcu omogočala preklic.

Četudi gre za negativno dejstvo (da toženka z izdajo začasne odredbe ne bo utrpela nobene škode), ki ga ni mogoče dokazovati, tožnik ni bil razbremenjen podaje konkretizirane trditvene podlage. Navedba, da prepoved obremenitve in odsvojitve poslovnega deleža ne bo vplivala na toženkine pravice in obveznosti, ne izpolnjuje standarda konkretiziranosti.

VSL Sklep II Cp 1141/2023, 5. 12. 2023

5. Domneva nevarnosti

6. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

V sodni praksi je zavzeto jasno stališče, da mora delavec, ki želi doseči izdajo regulacijske začasne odredbe, pri izdaji katerih je zaradi začasne ureditve spornega pravnega razmerja potreben restriktiven pristop, za verjetno izkazati, da je odpoved podana iz očitno neutemeljenih razlogov oziroma da je izpodbijana odpoved očitno nezakonita. Tega tožnica ni izkazala z verjetnostjo. Pavšalno se je sklicevala na to, da je odpoved posledica okoliščine, da je sindikalna zaupnica in si je prizadevala urediti razmere glede nepriznanih in neizplačanih nadur, dne 25. 10. 2023 je bila s tem v zvezi na toženko naslovljena zahteva za pripoznavo dolga, vendar iz izpodbijane odpovedi izhaja, da odpoved ni povezana s sindikalnim delom tožnice, ampak je posledica očitanih kršitev. Tako v opozorilu kot odpovedi so očitane kršitve opisane, pojasnjeno je tudi, katere obveznosti je tožnica s tem kršila. Razlogi v prid ugotovitvi, da je redna odpoved iz krivdnega razloga nezakonita, da je posledica sindikalnega delovanja tožnice, v tej fazi postopka ne prevladujejo nad tistimi, ki kažejo, da je odpoved posledica očitanih kršitev.

VDSS Sklep Pdp 68/2024, 21. 2. 2024

Poleg začasnih odredb, katerih namen je zavarovati izvršitev bodoče obveznosti dolžnika se v sodni praksi od odločitve Ustavnega sodišča v zadevi Up-275/97 z dne 16. 7. 1998 izdajajo tudi tako imenovane regulacijske začasne odredbe, ki se v bistvenih delih pokrivajo s samim tožbenim zahtevkom. Ustavno sodišče je v tej odločbi postavilo temelje za njihovo uveljavljanje in zapisalo, da njihov namen ni v zavarovanju možnosti kasnejše izvršbe, pač pa začasna ureditev spornega razmerja (do pravnomočne sodne odločbe), če obstaja možnost, da še v teku sodnega postopka pride do sprememb, zaradi katerih sodno varstvo ne bi več moglo doseči svojega namena.

O vprašanju, ali je regulacijsko začasno odredbo, ki se v bistvenem pokriva s tožbenim zahtevkom, mogoče izdati tudi ob izpolnjevanju predpostavke po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, sodna praksa ni enotna.

Tudi če bi sodišče izhajalo iz stališča, da je regulacijsko začasno odredbo mogoče izdati zgolj tudi (le) ob pogoju po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, v konkretnem primeru na podlagi

tožnikovih trditev ni mogoče z verjetnostjo sklepati, da je ta pogoj v konkretnem primeru izpolnjen. Ni vzdržno sklepanje, da je predlog za izdajo regulacijske začasne odredbe proti banki utemeljen (samo) zato, ker ima slednja bistveno več finančnih sredstev in bi zaradi tega z neutemeljeno izdano začasno odredbo evidentno utrpela manj neugodne posledice od tožnika, če bi ta ostal brez predlaganega začasnega varstva. V tem primeru bi bila sicer praktično vsakič, ko bi bila tožena stranka banka (ali zavarovalnica, ali država) začasna odredba brez nadaljnega izdana. Na dlani je, da bi bilo to povsem zoper temeljno načelo enakega varstva pravic, namen zakonskih pogojev za izdajanje začasnih odredb in navedeno odločbo Ustavnega sodišča. Ni torej mogoče tehtati zgolj obsega premoženja stranke (praviloma komitenta) in banke ter iz tega izpeljati sklep o manj ugodni oz. usodni posledici (ne)izdaje začasne regulacijske odredbe. Kvečjemu je treba izkazati, da posledice za realizacijo terjatve iz konkretnega posla za enega pogodbenika ne bodo manj ugodne kot za drugega. Tega pa na podlagi zatrjevanj pritožnika ni mogoče reči za toženo banko. Čeprav je kreditna obveznost jemalca kredita zavarovana s hipoteko, to ne pomeni, da se toženi stranki za uveljavitev terjatve (če bi se izkazalo, da je tožnikova tožba neutemeljena) ne obetajo neugodne posledice: hipoteko je treba šele uveljaviti, kar je povezano s stroški in časovno zamudo, poleg tega pa ima prav sodišče prve stopnje, da ni prikazano, koliko naj bi bila nepremičnina vredna glede na možen preostanek kredita, niti kakšni stroški bi s tem nastali toženi stranki. Zato na podlagi tako splošnih navedb ni bilo mogoče sklepati, da bi bile posledice za banko ob pravnem neuspehu pritožnika manj ugodne od njegovih lastnih za primer uspeha. Njegova zatrjevana neugodna posledica je morebitna potreba, da bo moral svoj povračilni zahtevek zoper banko povečati. Vendar pa tega ne kvantificira oz. ne navede na način, ki bi kazal, da bo to zanj neugodnejše od potencialne potrebe banke po unovčenju hipoteke.

SEU je razsodilo, da je treba "člen 6(1) in člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah v povezavi z načelom učinkovitosti treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni sodni praksi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče zavrne predlog potrošnika za sprejetje začasnih ukrepov, s katerim se predlaga, naj se do sprejetja končne odločitve o ugotovitvi neveljavnosti potrošniške kreditne pogodbe, ker ta kreditna pogodba vsebuje nepošteno pogoje, odloži plačilo mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi navedene kreditne pogodbe, kadar je sprejetje teh začasnih ukrepov potrebno za zagotovitev polnega učinka te odločitve."

VSL Sklep II Cp 109/2024, 6. 2. 2024

271. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

Sodišče je verjeten obstoj terjatve iz naslova poslovne odškodninske odgovornosti zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti oprlo na ugotovitev, da izjava prve toženke v dopisu z dne 31. 8. 2021 potrjuje, da ne bo več izpolnjevala svojih pogodbenih obveznosti. V skladu s 106. členom OZ je tak dopis pravilno štelo kot ravnanje, iz katerega je jasno, da prva toženka svojih pogodbenih obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnila. V posledici nastopa takšnih okoliščin ima upnik pravico odstopiti od pogodbe, ne da bi dolžniku dal primeren dodatni rok za izpolnitev obveznosti. Z odstopom od pogodbe upnik pridobi (odškodninsko) terjatev zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti.

Nižji dokazni standard v postopku odločanja o začasni odredbi sodišču omogoča, da lahko o verjetnem obstoju relevantnih dejstev sklepa že na podlagi drugih, manj prepričljivih dokaznih sredstev od postavitve sodnega izvedenca. Dokazne listine tožnic niso brez dokazne vrednosti, kot trdi prva toženka. Še zlasti, če prva toženka zoper vsebino njihovih postavk ne poda nobenih konkretnih ugovorov in jim vnaprej odreka dokazno vrednost zgolj iz razlogov, ker izvirajo iz sfere

tožnic, so brez podpisa in ne vsebujejo obrazložitve podatkov. Navedbe in dokazi tožnic so takšni, da omogočajo preizkus, zato višje sodišče zavrača pritožbeni očitke, da prva toženka konkretnega ugovora zoper njihovo vsebino ni mogla podati.

Dejstva, ki kažejo na nevarnost, da bo dolžnik s svojim premoženjem ravnal tako, da bo preprečil ali precej otežil izterjavo denarne terjatve, mora sodišče ocenjevati kot celoto in ne zgolj vsakega posameznega dolžnikovega ravnanja posebej. Če bi ravnanja prve toženke ocenjevali vsakega zase, kot si to prizadeva pritožnica, bi se bilo mogoče še strinjati z oceno, da vsako posebej ne izkazuje nevarnosti. Vendar pa, gledano nanje kot na celoto, takega zaključka po presoji višjega sodišča ni mogoče napraviti. Pravilna je odločitev sodišča prve stopnje, da je v presojo vključilo celotno postopanje prve toženke in ga pri presoji nevarnosti ovrednotilo skupaj s postopanjem druge toženke in v luči vseh okoliščin obravnavane zadeve.

VSL Sklep I Cpg 94/2023, 27. 9. 2023

2. Namen začasne odredbe

- 3. Prepoved, da dolžnik ne sme razpolagati s premičninami in hramba teh stvari ter vpis prepovedi v register**
- 4. Prepoved, da dolžnik ne sme odtujiti ali obremeniti svoje nepremičnine ali stvarnih pravic in zaznamba te prepovedi v zemljiški knjigi**
- 5. Prepoved dolžnikovemu dolžniku, da dolžniku ne sme izplačati terjatve ali mu izročiti stvari ter prepoved dolžniku, da ne sme sprejeti stvari, izterjati terjatve ali razpolagati z njimi**
- 6. Nalog organizaciji za plačilni promet, da mora dolžniku ali drugemu po njegovem nalogu odreči izplačilo denarnega zneska za katerega je izdana začasna odredba, z dolžnikovega računa**
- 7. Druge vrste začasnih odredb**

272. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

Tožnik kot vrsto začasne odredbe predlaga prepoved tožencu opraviti izvršilna dejanja na podlagi pridobljenega izvršilnega naslova.

Pravilno je sodišče prve stopnje zaključilo, da je prepoved vložitve predloga za izvršbo in posledično prepoved opravljanja izvršilnih dejanj neprimerno sredstvo za zavarovanje tožničine terjatve na ugotovitev ničnosti notarskega zapisa in vzpostavitve prejšnjega zemljiškknjižnega stanja.

VSM Sklep I Cp 230/2024, 26. 3. 2024

Družba B. d. o. o. ni ne stranka tega postopka, niti niso predmet tega postopka deleži strank v tej družbi, zato predlagane omejitve oziroma odreditve delovanja toženca kot direktorja in družbenika družbe B. d. o. o., niso primerno sredstvo zavarovanja.

VSL Sklep I Cp 1353/2023, 23. 8. 2023

2. Predpostavke za izdajo začasne odredbe - nedelarne terjatve

ZIZ v postopku odločanja o zavarovanjih ne predvideva dodatnega odgovora tožeče stranke na navedbe tožene stranke, saj mora tožeča stranka že v predlogu za izdajo začasne odredbe navesti

vs a dejstva in dokaze, s katerimi utemeljuje svoj predlog.

Utemeljeno pa pritožnik opozarja, da se sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni v zadostni meri opredelilo glede utemeljenosti nekaterih njegovih pravno pomembnih navedb v predlogu za izdajo začasne odredbe (absolutno bistvena kršitev določb postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Te navedbe je bodisi nepravilno označilo kot pomanjkljive ali neobstoječe (npr. glede verjetnosti obstoja terjatve, glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode in glede pogoja reverzibilnosti) bodisi se do njih ni opredelilo v celoti (npr. glede tehtanja posledic v primeru (ne)izdaje začasne odredbe). Poleg tega je zavzelo več materialnopravno zmotnih stališč in ni ustrezno upoštevalo sodne prakse SEU, ki postavlja zelo visoke standarde varstva potrošnikov v primerljivih zadevah.

Ukrepi, ki jih zasleduje Direktiva 93/13, so v našem pravnem redu zagotovljeni v okviru ZVPot in ZIZ. Sodišče je ocenjevalo tožnikove možnosti za ureditev in zavarovanje spornega razmerja v okviru postopkovnih določb ZPP in ZIZ. Izpostavilo je 71. člen ZIZ, ki dolžniku omogoča odlog izvršbe, kadar je vložena tožba na neveljavnost pravnega posla in neposredno izvršljivega notarskega zapisa, na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba. Ob splošni določbi 267. člena ZIZ, ki omogoča izdajo začasne odredbe pred uvedbo sodnega postopka, med postopkom in po koncu postopka, vse dokler niso podani pogoji za izvršbo, je izpostavljaje tega posebnega določila (71. člen ZIZ), predvidenega šele v fazi izvršilnega postopka, za spore iz potrošniških pogodb z nepoštenim pogodbenim pogojem, preozko in neustrezno. Potrošnik ima možnost doseči primerljivo sodno varstvo že med pravdo za ugotovitev neveljavnosti pravnega posla zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, če izkaže zakonske pogoje iz 272. člena ZIZ. To določbo pa je treba razlagati na način, da bo z njim omogočeno doseganje ciljev Direktive 93/13.

Razlaga določbe drugega odstavka 272. člena ZIZ v izpodbijanem sklepu je preozka in v neskladju z evropskim pravom. Opira se na tisti del sodne prakse, ki strogo razlaga odločbo Ustavnega sodišča Up-275/97 in vztraja pri stališču, da je ureditveno začasno odredbo za zavarovanje nedenarne terjatve mogoče izdati le ob kumulativno izpolnjenih pogojih iz prvega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost terjatve) in iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (verjetnost, da je začasna odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode) ter ob dodatnem pogoju reverzibilnosti. Ob tem je treba poudariti, da je Ustavno sodišče citirano odločitev sprejelo pred uveljavitvijo ZIZ, ko je bila zakonska ureditev pogojev za izdajo začasne odredbe drugačna od današnje (veljal je ZIP), ter v vsebinsko drugačnem sporu, kot je obravnavani.

Pritožnik utemeljeno opozarja na novejšo sodno prakso, ki se vse bolj utrjuje pri stališču, da so materialnopravne predpostavke za izdajo ureditvene začasne odredbe tri: poleg 1) verjetnosti obstoja terjatve (kot temeljne predpostavke) še 2) ena izmed zakonsko alternativno določenih predpostavk iz 2. ali 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ (potrebnost začasne odredbe, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, ali verjetnost, da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku) ter 3) reverzibilnost (to je odpravljalnost učinkov izdane začasne odredbe).

Po presoji pritožbenega sodišča je treba jasno zakonsko določbo o alternativnosti pogojev iz 2. in 3. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ upoštevati tudi v obravnavanem potrošniškem sporu. Narava spora, v katerem je začasna odredba predlagana, in njegov namen (v konkretnem primeru: varstvo potrošnikov) sta pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe. Ob materialnopravnih izhodiščih evropskega potrošniškega prava je drugi odstavek 272. člena ZIZ treba razlagati evropsko skladno in manj strogo, kot ga razlaga tisti del sodne prakse, na katerega se je oprlo sodišče prve stopnje, oziroma je treba sodno prakso spremeniti, če ni skladna

z evropskim pravom.

Tudi glede verjetnosti nastanka težko nadomestljive škode (pogoj iz 2. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ) tožnik ni podal tako skopih navedb, kot je zaključilo sodišče prve stopnje. Potrebnosti (nujnosti) izdaje začasne odredbe ni izkazoval zgolj z dejstvom, koliko kredita je prejel in koliko že odplačal, temveč tudi s sklicevanjem na slabo dohodkovno stanje svoje družine, grozečo prodajo doma in enkrat že doživet psihični kolaps. Sodišče prve stopnje je tako nepravilno ocenilo, da tožnik zasleduje le varstvo premoženjske škode. Tožnik se je s predlogom za izdajo začasne odredbe zavzemal tudi za upoštevanje svoje pravice do osebnega dostojanstva in pravice do doma ter nedotakljivosti svoje telesne in duševne celovitosti, zasebnosti in osebnostnih pravic (35. člen URS), kar vse predstavlja zatrjevanje nepremoženjske škode, ki je težko nadomestljiva oziroma celo nenadomestljiva. Poleg tega je sodišče prve stopnje glede potencialnega izvršilnega postopka zmotno ocenilo, da ne predstavlja grozeče nevarnosti, saj bi tožnik v takšnem primeru imel na voljo druge ukrepe po ZIZ (odlog po 71. členu). Kot že rečeno, takšen način zagotavljanja začasnega sodnega varstva za potrošnika, ki je vložil tožbo za ugotovitev ničnosti kreditne pogodbe zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, glede na evropsko sodno prakso in tudi glede na možnosti, ki jih predvideva slovenska zakonodaja, ni zadosten. Potrošnik mora imeti možnost doseči primerljivo začasno sodno varstvo že med pravdo, v nasprotnem primeru utegne biti namen njegovega sodnega varstva (varstvo potrošnika) izjalovljen.

VSL Sklep II Cp 2073/2023, 3. 4. 2024

Upnica ni podala navedb, na podlagi katerih bi bilo mogoče zatrjevano škodo ovrednotiti ter opraviti presojo, ali je zanjo težko nadomestljiva. Za izkaz standarda težke nadomestljivosti ne zadošča, da upnica zgolj zatrdi nastanek neke škode. Ker gre za odprt pravni pojem, ga je potrebno zapolniti s konkretnimi okoliščinami obravnavanega primera, ki po mnenju upnice utemeljujejo, sodišču pa omogočijo presojo, zakaj bi zatrjevano škodo težko nadomestila. Upnica nadalje tudi ni navedla in verjetno izkazala konkretnih okoliščin, iz katerih bi izhajalo, da je zatrjevana škoda tako intenzivna, da bi lahko sodno varstvo, če začasna odredba ne bi bila izdana, ostalo brez pomena.

VSL Sklep I Cpg 114/2024, 3. 4. 2024

Poleg začasnih odredb, katerih namen je zavarovati izvršitev bodoče obveznosti dolžnika se v sodni praksi od odločitve Ustavnega sodišča v zadevi Up-275/97 z dne 16. 7. 1998 izdajajo tudi tako imenovane regulacijske začasne odredbe, ki se v bistvenih delih pokrivajo s samim tožbenim zahtevkom. Ustavno sodišče je v tej odločbi postavilo temelje za njihovo uveljavljanje in zapisalo, da njihov namen ni v zavarovanju možnosti kasnejše izvršbe, pač pa začasna ureditev spornega razmerja (do pravnomočne sodne odločbe), če obstaja možnost, da še v teku sodnega postopka pride do sprememb, zaradi katerih sodno varstvo ne bi več moglo doseči svojega namena.

O vprašanju, ali je regulacijsko začasno odredbo, ki se v bistvenem pokriva s tožbenim zahtevkom, mogoče izdati tudi ob izpolnjevanju predpostavke po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, sodna praksa ni enotna.

Tudi če bi sodišče izhajalo iz stališča, da je regulacijsko začasno odredbo mogoče izdati zgolj tudi (le) ob pogoju po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, v konkretnem primeru na podlagi tožnikovih trditev ni mogoče z verjetnostjo sklepati, da je ta pogoj v konkretnem primeru izpolnjen. Ni vzdržno sklepanje, da je predlog za izdajo regulacijske začasne odredbe proti banki utemeljen (samo) zato, ker ima slednja bistveno več finančnih sredstev in bi zaradi tega z neutemeljeno izdano začasno odredbo evidentno utrpela manj neugodne posledice od tožnika, če bi ta ostal brez predlaganega začasnega varstva. V tem primeru bi bila sicer praktično vsakič, ko bi bila tožena stranka banka (ali zavarovalnica, ali država) začasna odredba brez nadaljnje izdane. Na dlani je, da bi bilo to povsem zoper temeljno načelo enakega varstva pravic, namen zakonskih pogojev za izdajanje začasnih odredb in navedeno odločbo Ustavnega sodišča. Ni torej mogoče tehtati zgolj

obsega premoženja stranke (praviloma komitenta) in banke ter iz tega izpeljati sklep o manj ugodni oz. usodni posledici (ne)izdaje začasne regulacijske odredbe. Kvečjemu je treba izkazati, da posledice za realizacijo terjatve iz konkretnega posla za enega pogodbenika ne bodo manj ugodne kot za drugega. Tega pa na podlagi zatrjevanj pritožnika ni mogoče reči za toženo banko. Čeprav je kreditna obveznost jemalca kredita zavarovana s hipoteko, to ne pomeni, da se toženi stranki za uveljavitev terjatve (če bi se izkazalo, da je tožnikova tožba neutemeljena) ne obetajo neugodne posledice: hipoteko je treba šele uveljaviti, kar je povezano s stroški in časovno zamudo, poleg tega pa ima prav sodišče prve stopnje, da ni prikazano, koliko naj bi bila nepremičnina vredna glede na možen preostanek kredita, niti kakšni stroški bi s tem nastali toženi stranki. Zato na podlagi tako splošnih navedb ni bilo mogoče sklepati, da bi bile posledice za banko ob pravdnem neuspehu pritožnika manj ugodne od njegovih lastnih za primer uspeha. Njegova zatrjevana neugodna posledica je morebitna potreba, da bo moral svoj povračilni zahtevek zoper banko povečati. Vendar pa tega ne kvantificira oz. ne navede na način, ki bi kazal, da bo to zanj neugodnejše od potencialne potrebe banke po unovčenju hipoteke.

SEU je razsodilo, da je treba "člen 6(1) in člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah v povezavi z načelom učinkovitosti treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni sodni praksi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče zavrne predlog potrošnika za sprejetje začasnih ukrepov, s katerim se predlaga, naj se do sprejetja končne odločitve o ugotovitvi neveljavnosti potrošniške kreditne pogodbe, ker ta kreditna pogodba vsebuje nepošteno pogoje, odloži plačilo mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi navedene kreditne pogodbe, kadar je sprejetje teh začasnih ukrepov potrebno za zagotovitev polnega učinka te odločitve."

VSL Sklep II Cp 109/2024, 6. 2. 2024

Pritožbeno sodišče argumentaciji sodišča prve stopnje dodaja, da je darilo preklicljivo le, če je bila kavza daritve "vera v dosmrtno skupno življenje". V primeru nasprotnega, torej da je bil nagib za sklenitev darilne pogodbe še kak drug (nepresekano je tak nagib na strani darovalca obstajal ob sklenitvi pogodbe iz leta 2015), prenehanje zunajzakonske skupnosti ni spremenjena okoliščina, ki bi darovalcu omogočala preklic.

Četudi gre za negativno dejstvo (da toženka z izdajo začasne odredbe ne bo utrpela nobene škode), ki ga ni mogoče dokazovati, tožnik ni bil razbremenjen podaje konkretizirane trditvene podlage. Navedba, da prepoved obremenitve in odsvojitve poslovnega deleža ne bo vplivala na toženkine pravice in obveznosti, ne izpolnjuje standarda konkretiziranosti.

VSL Sklep II Cp 1141/2023, 5. 12. 2023

Sodišče prve stopnje je dejstvo, da obtožnica v času objave zgoraj navedenih člankov še ni bila pravnomočna, upoštevalo, ko je tehtalo med posegom v osebnostne pravice tožeče stranke ter posegom v pravico do svobode izražanja in v povezavi z njo do pravice javnosti do obveščenosti. Ker se zavrneni del predlagane začasne odredbe nanaša na prepoved objavljanja podatkov in fotografij tožeče stranke za vnaprej, ko je obtožnica že postala pravnomočna in je utemeljenost suma storitve očitanih kaznivih dejanj izkazana, pa je navedeno dejstvo utemeljeno upoštevalo kot relevantno za presojo sorazmernosti posega v ustavne pravice tožeče stranke iz 34., 35. in 38. člena Ustave.

Pritožbeno sodišče izpostavlja, da je prepoved objave podatkov in fotografij, na katero meri predlagana začasna odredba v zavrnilnem delu, tudi sicer preobsežna, in bi zato predstavljala prevelik poseg v pravico tožene stranke do svobode izražanja.

VSL Sklep I Cpg 416/2023, 21. 9. 2023

Upnik v predlogu za izdajo začasne odredbe zatrjuje ničnost izvršnice, saj meni, da kot izvršnice ni mogoče šteti listinske izjave dolžnika, ki se nanaša na finančne storitve. Ta trditev v

predlogu je ostala nekonkretizirana, zato upnik svojemu trditvenemu bremenu ni zadostil.

VSL Sklep I Cpg 378/2023, 16. 8. 2023

3. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

Ni mogoče pritrđiti ugotovitvam sodišča prve stopnje, da tudi v primeru, da bo dokazano, da iz tožničinega stanovanja izvira škoda, ki se odraža na sosednjih nepremičninah, navedeno ne predstavlja težko nadomestljive škode. Tožnica s predlogom za izdajo regulacijske začasne odredbe od sodišča zahteva začasno sodno varstvo, s katerim bo nadaljnje nastajanje te škode (zamakanje njenega in spodnjega stanovanja zaradi izliva vode) preprečila. Če držijo tožničine navedbe, da takšna škoda kontinuirano nastaja in ji bo lahko nastajala vse do izročitve stanovanja, navedeno glede na časovno komponento pomeni, da bi tožnici lahko nastajala težko nadomestljiva škoda.

VSL Sklep II Cp 278/2024, 27. 2. 2024

4. Začasne odredbe - razmerje med starši in otroki

5. Začasne odredbe - delovna razmerja

Tožnikove navedbe, ki jih ponavlja v pritožbi in s katerimi si prizadeva, da bi bila za odločitev o zakonitosti odpovedi oziroma postopka pred odpovedjo relevantna določba 33.a člena ZJU, je pravilno zavrnilo že sodišče prve stopnje. Da bi se ta določba uporabljala za delovno razmerje med strankama, ne izhaja iz pogodbe o zaposlitvi, ki jo je tožnik predložil s tožbo. Za njegovo delovno razmerje s toženko, ki je javni zavod, velja prvi del ZJU, torej določbe do 21. člena ZJU, ostale določbe (od 22. člena ZJU dalje) pa veljajo le za javne uslužbenke v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti (prvi odstavek 22. člena ZJU).

Ob izostanku uveljavljenih postopkovnih nepravilnosti oziroma formalnih razlogov, zaradi katerih bi bila podana izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi nezakonita, bi bila uveljavljena terjatev verjetno izkazana, če bi bila podana iz očitno neutemeljenega razloga, kar pa iz navedb tožnika v predlogu za izdajo začasne odredbe ne izhaja.

VDSS Sklep Pdp 140/2024, 27. 3. 2024

Tožnik je zatrjeval, da bo ostal brez rednega mesečnega prihodka, ki mu omogoča existenco in s katerim preživlja tri mladoletne šoloobvezne otroke, pri čemer drugih virov sredstev preživljanja nima. Pritožbeno sodišče soglašja s prvostopenjsko presojo, da takšno zatrjevanje ne predstavlja ustrezne opredelitve težko nadomestljive škode, saj tožnik ni podal nobenih trditev (niti dokazil), s katerimi bi konkretiziral svoje premoženjsko stanje oziroma premoženjsko stanje svoje družine. Enako velja za njegovo trditev, da s sredstvi, ki jih prejema iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ne zmora preživljati sebe in otrok. Za kakšne prejemke gre, ni obrazložil, prav tako ni navedel njihove višine.

VDSS Sklep Pdp 142/2024, 27. 3. 2024

Tožnik ni verjetno izkazal, da je predlagana začasna odredba potrebna, da se prepreči nastanek težko nadomestljive škode. Zatrjevana škoda zaradi prejete izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi (izpad dohodka) sama po sebi ni nenadomestljiva ali težko nadomestljiva škoda, saj bo v primeru uspeha v tem delovnem sporu tožnik lahko uveljavljal vse pravice iz delovnega razmerja za nazaj. Tožnik v predlogu za začasno odredbo ni obrazložil svojega siceršnjega premoženjskega in finančnega stanja niti ni s tem v zvezi podal nobenih dokazil. Zgolj zatrjevana izguba dohodka še ne zadošča za ugotovitev ogroženosti preživljanja. Tudi morebitna dolgotrajnost sodnega postopka, ki jo tožnik izpostavlja v pritožbi, ne more privedi do drugačnega zaključka, saj tožnik niti ne navaja, da nima možnosti pridobitve (nove) zaposlitve in dohodka v bodoče oziroma za čas trajanja postopka.

VDSS Sklep Pdp 138/2024, 27. 3. 2024

Za obdobje do izdaje sodbe v tem individualnem delovnem sporu na prvi stopnji je sodišče prve stopnje pravilno tožnikov predlog za zadržanje učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi zaradi odpovedi zavrnilo. Za to obdobje namreč niso podani pogoji za izdajo začasne odredbe po določbah ZDR-1. Sodišče prve stopnje je pravilno obrazložilo, da se novelirana določba tretjega odstavka 113. člena ZDR-1 (novela ZDR-1D), po kateri se zadržanje učinkovanja prenehanja pogodbe o zaposlitvi zaradi odpovedi podaljša do odločitve sodišča v sporu na prvi stopnji oziroma najdlje za 6 mesecev, začne uporabljati 12 mesecev po uveljavitvi zakona, torej šele 16. 11. 2024 in zato v konkretnem primeru te določbe še ni mogoče uporabiti. Zato morajo biti v konkretnem primeru za podaljšanje zadržanja za obdobje po pravnomočnosti odločitve sodišča o tožnikovem predlogu za izdajo začasne odredbe podani pogoji po določbah ZIZ.

VDSS Sklep Pdp 91/2024, 6. 3. 2024

V sodni praksi je zavzeto jasno stališče, da mora delavec, ki želi doseči izdajo regulacijske začasne odredbe, pri izdaji katerih je zaradi začasne ureditve spornega pravnega razmerja potreben restriktiven pristop, za verjetno izkazati, da je odpoved podana iz očitno neutemeljenih razlogov oziroma da je izpodbijana odpoved očitno nezakonita. Tega tožnica ni izkazala z verjetnostjo. Pavšalno se je sklicevala na to, da je odpoved posledica okoliščine, da je sindikalna zaupnica in si je prizadevala urediti razmere glede nepriznanih in neizplačanih nadur, dne 25. 10. 2023 je bila s tem v zvezi na toženko naslovljena zahteva za pripoznavo dolga, vendar iz izpodbijane odpovedi izhaja, da odpoved ni povezana s sindikalnim delom tožnice, ampak je posledica očitanih kršitev. Tako v opozorilu kot odpovedi so očitane kršitve opisane, pojasnjeno je tudi, katere obveznosti je tožnica s tem kršila. Razlogi v prid ugotovitvi, da je redna odpoved iz krivdnega razloga nezakonita, da je posledica sindikalnega delovanja tožnice, v tej fazi postopka ne prevladujejo nad tistimi, ki kažejo, da je odpoved posledica očitanih kršitev.

VDSS Sklep Pdp 68/2024, 21. 2. 2024

Za uspeh v tem postopku ne zadošča zatrjevanje obstoja postopkovne kršitve v postopku za izvedbo razpisa, ampak tudi, da je ta kršitev lahko bistveno vplivala na odločitev sveta zavoda o izbiri kandidata oziroma da bi slednja lahko bila drugačna, če zatrjevanih nepravilnosti ne bi bilo. Glede na procesne kršitve, ki jih je zatrjevala tožnica, da ji je toženka onemogočila učinkovito uporabo pravnih sredstev, je sodišče pravilno zaključilo, da tožnica kot neizbrana kandidatka iz posredovane ji razpisne dokumentacije ni mogla preizkusiti, ali je bil postopek voden zakonito niti ali izbrani kandidat (katerega poimensko iz sklepa o izbiri ni mogoče razbrati) izpolnjuje razpisne pogoje. Slednje bi lahko predstavljalo procesno kršitev po 36. členu ZZ, ki pa toženki nalaga zgolj prijavljenemu kandidatu omogočiti pregled razpisnega gradiva, ne pa tudi posredovanja le-tega oziroma celotne razpisne dokumentacije. Utemeljen je pomislek sodišča prve stopnje, da tožnica ni konkretizirala, s čim bi navedena postopkovna kršitev, ki je po časovnem sosledju dogodkov lahko bila storjena šele po opravljeni izbiri kandidata, lahko bistveno vplivala na odločitev o izbiri kandidata.

VDSS Sklep Pdp 58/2024, 14. 2. 2024

6. Začasne odredbe – insolventnost

Ker upnica ne trdi, da prodaje premoženja, na katerega se nanaša predlagana začasna odredba, ni uspela preprečiti v postopku osebne stečaja nad A. A. in zakaj ne, niti ne trdi, da upravitelj prodaja premoženje, ki naj bi bilo skupno premoženje zakoncev, kljub določbam ZFPPIPP, ki mu preprečujejo prodajo, potrebe po izdaji začasne odredbe ni utemeljila. Navedeno smiselno velja za predlagano začasno odredbo tudi v delu, ki temelji na trditvi, da je upnica predkupna upravičenka.

VSL Sklep I Cpg 73/2024, 7. 3. 2024

273. člen (Vrste začasnih odredb)

- 1. Splošno**
- 2. Prepoved odtujitve in obremenitve premičnin**
- 3. Prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin**
- 4. Prepoved dolžniku, da ne sme storiti ničesar, kar bi lahko povzročalo škodo upniku, ter prepoved, da ne sme nič spremeniti na stvareh**
- 5. Plačevanje nadomestila plače delavcu**
- 6. Neprimerno sredstvo zavarovanja**

273.a člen (Pogoji za začasno odredbo)

Izhajajoč iz določbe 273b. člena ZIZ je prvostopno sodišče pravilno v pravnem pouku izpodbijanega sklepa zapisalo, da je zoper izdano začasno odredbo dopustna pritožba, ker je bila dolžniku (očetu) v danem primeru dana možnost, da se glede predloga za izdajo začasne odredbe izjavi pred njeno izdajo.

VSM Sklep III Cp 347/2024, 28. 5. 2024

273.b člen (Zčasne odredbe za varstvo koristi otrok)

Izhajajoč iz določbe 273b. člena ZIZ je prvostopno sodišče pravilno v pravnem pouku izpodbijanega sklepa zapisalo, da je zoper izdano začasno odredbo dopustna pritožba, ker je bila dolžniku (očetu) v danem primeru dana možnost, da se glede predloga za izdajo začasne odredbe izjavi pred njeno izdajo.

VSM Sklep III Cp 347/2024, 28. 5. 2024

274. člen (Varščina namesto začasne odredbe)

275. člen (Varščina kot pogoj za začasno odredbo)

276. člen (Več začasnih odredb)

277. člen (Čas, za katerega se izdaja začasna odredba)

Nepravdni postopek zaradi razdelitve skupnega premoženja je ustrezen postopek, s katerim je upnica opravičila izdano začasno odredbo. Vprašanje, ali nepremičnina sodi v skupno premoženje upnice in dolžnika, namreč v nepravdnem postopku predstavlja predhodno vprašanje in je, ravno tako, kot bi bila tožba na ugotovitev, ali nepremičnina sodi v skupno premoženje, ugotovitvene narave. V prvi fazi odločanja se tako vprašanje, ki bo predmet nepravdnega postopka, ujema s tožbenim zahtevkom, ki ga je kot pogoj za opravičbo začasne odredbe upnici postavilo sodišče prve stopnje. Res sicer lahko v nepravdnem postopku pride do tega, da omenjeno vprašanje postane sporno ter bo

v tem primeru nepravdni postopek prekinjen, upnica pa napotena na pravdo zaradi ugotovitve obstoja skupnega premoženja. Vendar pa dolžnik niti ne trdi niti ne dokazuje, da je vprašanje obsega skupnega premoženja v nepravdnem postopku že sporno, tudi če bi to postalo, pa bi naknadna vložitev tožbe na pravdo napotene upnice začasno odredbo (ponovno) opravičila.

VSL Sklep IV Ip 1260/2023, 6. 11. 2023

278. člen (Prenehanje začasne odredbe)

Nepravdni postopek zaradi razdelitve skupnega premoženja je ustrezen postopek, s katerim je upnica opravičila izdano začasno odredbo. Vprašanje, ali nepremičnina sodi v skupno premoženje upnice in dolžnika, namreč v nepravdnem postopku predstavlja predhodno vprašanje in je, ravno tako, kot bi bila tožba na ugotovitev, ali nepremičnina sodi v skupno premoženje, ugotovitvene narave. V prvi fazi odločanja se tako vprašanje, ki bo predmet nepravdnega postopka, ujema s tožbenim zahtevkom, ki ga je kot pogoj za opravičbo začasne odredbe upnici postavilo sodišče prve stopnje. Res sicer lahko v nepravdnem postopku pride do tega, da omenjeno vprašanje postane sporno ter bo v tem primeru nepravdni postopek prekinjen, upnica pa napotena na pravdo zaradi ugotovitve obstoja skupnega premoženja. Vendar pa dolžnik niti ne trdi niti ne dokazuje, da je vprašanje obsega skupnega premoženja v nepravdnem postopku že sporno, tudi če bi to postalo, pa bi naknadna vložitev tožbe na pravdo napotene upnice začasno odredbo (ponovno) opravičila.

VSL Sklep IV Ip 1260/2023, 6. 11. 2023

279. člen (Povrnitev škode dolžniku)

Odškodninska obveznost iniciatorja sodnega postopka je lahko podana predvsem takrat, kadar škoda izvira iz očitno neutemeljenega ali objestnega pravdanja ali kadar stranka zlorabi postopek za drugačen namen, ker ravna z izključnim ali očitnim namenom, da drugi stranki škoduje. Prvi primer je lahko podan takrat, kadar stranka začne postopek očitno brez utemeljitve. V drugem primeru gre za napačno uporabljanje postopka, ki je sicer sam po sebi upravičen, za namen, ki ni tisti, zaradi katerega je bil postopek ustanovljen.

VSL Sodba I Cpg 241/2023, 7. 11. 2023

279.a člen (Uporaba določb postopka o začasnih odredbah)

279.b člen (Pristojnost za izdajo naloga za zamrznitev na podlagi odločbe, poravnave in javne listine)

279.c člen (Pristojnost za pridobivanje informacij o bančnem računu)

Ni relevantne sodne prakse.

279.č člen (Preklic naloga za zamrznitev ali ustavitev njegovega izvrševanja)

Ni relevantne sodne prakse.

279.d člen (Pristojnost za izvršitev tujega naloga za zamrznitev)

Ni relevantne sodne prakse.

279.e člen (Izvršitev naloga za zamrznitev)

Ni relevantne sodne prakse.

279.f člen (Pristojnost za odločanje o pravnih sredstvih)

Ni relevantne sodne prakse.

280. člen (Služba izvršitelja)

281. člen (Pogoji za imenovanje za izvršitelja)

282. člen (Nezdružljivost opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja)

Ni relevantne sodne prakse.

283. člen (Imenovanje izvršitelja)

284. člen (Nastop službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

285. člen (Zavarovanje za odgovornost)

285.a člen (Skrbniški račun)

286. člen (Identifikacijski znaki izvršitelja)

286.a člen (Razrešitev izvršitelja)

287. člen (Dejanja po razrešitvi izvršitelja)

287.a člen (Izobraževanje izvršiteljev)

288. člen (Opravljanje službe izvršitelja)

289. člen (Odgovornost za škodo)

290. člen (Čas oprave dejanj izvršbe in zavarovanja)

291. člen (Vrstni red oprave dejanj izvršbe in zavarovanja in evidenca)

292. člen (Plačilo za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja)

293. člen (Stroški izvršitelja)

294. člen (Namestnik izvršitelja)

294.a člen (Imenovanje namestnika izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

294.b člen (Pomočnik izvršitelja)

294.c člen (Nadomeščanje izvršitelja)

295. člen (Evidenca izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

295.a člen (Evidenca izkaznic, priponk in pečatov)

Ni relevantne sodne prakse.

296. člen (Zbornica izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

297. člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.a člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja v dodeljenih zadevah)

Ni relevantne sodne prakse.

297.b člen (Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.c člen (Poročanje o poslovanju izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.č člen (Učinkovitost in ocena dela izvršitelja)

298. člen (Disciplinska odgovornost izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

298.a člen (Uvedba postopka)

298.b člen (Disciplinski ukrepi)

Ni relevantne sodne prakse.

298.c člen (Odmera sankcije)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

298.č člen (Hujše disciplinske kršitve)

298.d člen (Disciplinski postopek)

Ni relevantne sodne prakse.

298.e člen (Zastaranje)

Ni relevantne sodne prakse.

298.f člen (Smiselna uporaba zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

298.g člen (Sodni izvršitelj)

Ni relevantne sodne prakse.

298.h člen (Kazenska določba)

Ni relevantne sodne prakse.

298.i člen (Nadzor nad izvrševanjem zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

299. člen

Ni relevantne sodne prakse.

300. člen

Ni relevantne sodne prakse.

301. člen

Ni relevantne sodne prakse.

302. člen

Ni relevantne sodne prakse.